Krimināprocess Nr.16870001212

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2017.gada 25.aprīlī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skrauple
un tiesneši J.Siliņš, R.Rinčs,
piedaloties prokuroram P.Sondoram,
aizstāvjiem zv.advokātiem B.Miķelsonei, I.Cīrulim

apelācijas kārtībā izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. G/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas, 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas, 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas, un /pers. H/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas, 275.panta otrās daļas sakarā ar apsūdzētā /pers. G/ un viņa aizstāves zvērinātas advokātes B.Miķelsones apelācijas sūdzību, apsūdzētā /pers. H/ aizstāvja zvērināta advokāta I.Cīruļa apelācijas sūdzību, Zemgales tiesas apgabala prokurora P.Sondora apelācijas protestu par Jelgavas tiesas 2016.gada 14.jūnija spriedumu, un

konstatēja:

Ar Jelgavas tiesas 2016.gada 14.jūnija spriedumu /pers. G/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas (20.panta ceturtās daļas) ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 3700 *euro*; pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas (20.panta trešās daļas) ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 3700 *euro*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sods /pers. G/ noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus – naudas sods 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 5550 *euro*.

/pers. G/ atzīts par nevainīgu un attaisnots apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519.panta pirmajai daļai (apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva).

/pers. H/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 3700 *euro*; pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 3700 *euro*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sods /pers. H/ noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus, naudas sods 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. 5550 *euro*.

Saskaņā ar Jelgavas tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. G/ atbalstījis svešas mantas iegūšanu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšana), kā arī uzkūdījis uz dokumentu viltošanu mantkārīgā nolūkā, bet apsūdzētais /pers. H/ ieguvis svešu mantu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšana), kā arī izmantojis viltotu dokumentu mantkārīgā nolūkā, pie sekojošiem apstākļiem.

2011.gada 7.janvārī /pers. H/ rezervējis biļeti uz 2011.gada 29.aprīļa reisiem BT601 un 9W230 Rīga–Brisele–Toronto (RIX-BRU-YYZ) par LVL 250,64/ EUR 355,72. Vēlāk personīgo apstākļu dēļ /pers. H/ nolēmis nelidot ar minētiem reisiem un vēlējies saņemt atlīdzību par veikto rezervāciju, apzinoties, ka viņam nav uz to tiesību.

/pers. H/ tēvs /pers. I/ apņēmies palīdzēt dēlam un sarunāt ar pazīstamu ārstu dokumentu noformēšanu par pēkšņu saslimšanu. Tā 2011.gada 28.aprīlī pēc plkst.11.59 /pers. I/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgās darbības, izmantojot apstākli, ka ir personīgi pazīstams ar SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas valdes locekli /pers. G/, piezvanījis viņam un lūdzis noformēt sava dēla /pers. H/ ievietošanu slimnīcā, lai varētu saņemt no aviokompānijas atlīdzību par neizmantotām aviobiļetēm. /pers. G/ piekritis palīdzēt un viņi sarunājuši tikties tajā pašā dienā /pers. G/ kabinetā.

Tajā pašā dienā pēc plkst.15.30 /pers. I/ un /pers. H/ atbraukuši uz Jelgavu, kur SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas telpās Brīvības bulvārī 6, Jelgavā /pers. G/darba kabinetā visi trīs pārrunājuši, kā notiks krāpšana. Sarunas laikā /pers. I/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgās darbības, paskaidrojis /pers. G/, ka viņš atrunājis dēlu lidot uz Kanādu un ir nepieciešama izziņa par atrašanos slimnīcā, tas ir, attaisnojošu iemeslu. /pers. G/ piekritis atbalstīt krāpšanas izdarīšanu un palīdzēt izgatavot viltotus dokumentus, kas apstiprinātu /pers. H/ it kā pēkšņu saslimšanu pirms lidojuma. Visi trīs vienojušies, ka dokumenti par /pers. H/ ievietošanu slimnīcā tiks noformēti ar rītdienas datumu, tas ir, ka /pers. H/ it kā ievietots slimnīcā 29.aprīlī no rīta ap plkst.9, 30.aprīlī tiks izrakstīts un pirms ieplānotā lidojuma /pers. H/ atbrauks uz slimnīcu pēc izziņas. Sarunas laikā /pers. G/ noskaidrojis /pers. H/ personas datus (personas kodu, dzīvesvietas adresi u.c.), lai varētu sastādīt medicīniskus dokumentus un norādījis abiem /pers. H un pers. I/, ka konkrētam ārstam par palīdzību un attiecīgu medicīnisko dokumentu noformēšanu ir jānodod materiālais labums (pudele), kam abi /pers. H un pers. I/ piekrituši.

Vēlāk tajā pašā dienā pēc plkst.19.32 /pers. I/, turpinot atbalstīt /pers. H/ noziedzīgās darbības, piezvanījis /pers. G/ un paskaidrojis, ka izziņu ir jāiesniedz *Air Baltic* pēc izrakstīšanas un vienojies ar /pers. G/, ka /pers. H/ pēc izziņas atbrauks pirmdien, 2011.gada 2.maijā.

Pēc šīs sarunas, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2011.gada 29.aprīlim plkst.9.29 /pers. G/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgas darbības, kā SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas valdes loceklis, apzinoties, ka slimnīcas ārsts Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ ir viņam pakļauts, deva viņam mutisku rīkojumu noformēt medicīniskos dokumentus par pacienta /pers. H/ ievietošanu slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī, nododot ārsta rīcībā arī pacienta personas datus (personas kodu, dzīvesvietas adresi u.c.).

Tādējādi /pers. G/, būdams valsts amatpersona - SIA Jelgavas pilsētas slimnīca valdes loceklis, dodot apzināti prettiesisku rīkojumu, ir acīmredzami pārsniedzis savas kā valsts amatpersonas ar likumu un uzlikto uzdevumu piešķirto tiesību un pilnvaru

robežas un uzkūdījis /pers. M/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu - dokumenta, kas piešķir tiesības un atbrīvo no pienākumiem, viltošanu. /pers. G/ apzinājies, ka viltotu dokumentu paredzēts izmantot krāpšanas izdarīšanā, lai cita persona iegūtu materiālu labumu, tas ir, viņš darbojies tīši, mantkārīgā nolūkā.

Būdams uzkūdīts no /pers. G/ puses uz dokumenta viltošanu, SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/, izmantojot savas pilnvaras un pildot savus darba pienākumus veicis pasākumus, lai tiktu sagatavoti nepieciešamie medicīniskie dokumenti, ieviesta stacionāra slimnieka medicīniskā karte Nr.04591-2011, kurā norādīts, ka pacients /pers. H/ ir ievietots slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī plkst.9.29, un veicis citus nepieciešamus ierakstus, apzinoties, ka šie dati ir nepatiesi un reāli šāds pacients slimnīcā nav ārstējies.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, 2011.gada 2.maijā, pamatojoties uz iepriekš

sagatavotiem medicīniskiem dokumentiem, kuros ierakstīja apzināti nepatiesas ziņas, SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ parakstījis izrakstu-epikrīzi 04591-2011, apstiprinot faktu, ka /pers. H/, personas kods /personas kods/, ārstējies slimnīcā no 2011.gada 29.aprīļa līdz 30.aprīlim sakarā ar akūtu

saslimšanu, apzinoties, ka norādītās ziņas ir nepatiesas un norādītajā laikā tāds pacients slimnīcā nav ārstējies. Tādējādi /pers. M/ tīši izgatavojis viltotu dokumentu, kas piešķir tiesības un atbrīvo no pienākumiem, kas saistīti ar attaisnojoša iemesla - akūtas saslimšanas un atrašanos stacionārā noteiktā laikā, konstatāciju. Tai skaitā, apzinoties, ka šis dokuments deva tiesības pieprasīt atlīdzību par rezervētu, bet neizmantotu aviobiļeti. /pers. M/ apzinājies, ka viltotu dokumentu paredzēts izmantot krāpšanas izdarīšanā, lai cita persona iegūtu materiālu labumu, un viņš pats iegūs materiālu labumu, tas ir, viņš

darbojies tīši, mantkārīgā nolūkā, ar savām darbībām atbalstot krāpšanas izdarīšanu.

2011.gada 2.maijā /pers. H/ ieradies SIA Jelgavas pilsētas slimnīca pie Neiroloģijas nodaļas vadītāja /pers. M/, no kura saņēmis minēto viltoto dokumentu – izrakstu-epikrīzi 04591-2011 un nodevis /pers. M/, bet /pers. M/ kā pašvaldības iestādes darbinieks pats personiski pieņēmis materiālu vērtību - pudeli ar alkoholisko dzērienu ne mazāk kā LVL 8/EUR 11,38 vērtībā par viltota dokumenta izgatavošanu, tas ir, par darbības izdarīšanu labuma devēja interesēs, izmantojot savas pilnvaras.

2011.gada 2.maijā /pers. H/ krāpšanas nolūkā, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu, ar mērķi iegūt svešu mantu, iesniedzis AS *Air Baltic Corporation* iesniegumu, norādot tajā apzināti nepatiesas ziņas par to, ka viņš nav varējis aizlidot ar paredzēto reisu, jo no 29.aprīļa līdz 30.aprīlim it kā atradies slimnīcā sakarā ar pēkšņu saslimšanu. Iesniegumam /pers. H/ pievienojis iepriekš saņemto SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas 2011.gada 2.maija izrakstu-epikrīzi 04591-2011, apzinoties, ka tas satur nepatiesas ziņas, tādējādi izmantojis viltotu dokumentu mantkārīgā nolūkā, tas ir, veicinot krāpšanas izdarīšanu.

Pamatojoties uz /pers. H/ iesniegumu un pievienotiem medicīniskiem dokumentiem (SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas 2011.gada 2.maija izraksts-epikrīze 04591-2011), AS *Air Baltic Corporation* 2011.gada 18.maijā, uzticoties /pers. H/ sniegtajam un izrakstā-epikrīzē norādītajām ziņām par reisa kavēšanas iemesliem - pēkšņu saslimšanas gadījumu, piešķīrusi /pers. H/ dāvanu karti - e-kuponu 356 *euro* vērtībā kā atlīdzību par neizmantotu aviobiļeti.

/pers. H/ piešķirto dāvanu karti, kas deva viņam tiesības apmaksāt citus lidojumus ar aviokompānijas *Air Baltic* reisiem, izmantojis, apmaksājot rezervāciju reisiem BT631/BT632 Rīga-Roma-Rīga (RIX-FCO-RIX) attiecīgi 2011.gada 4.novembrī un 2011.gada 7.novembrī.

Tādējādi uzņēmumam AS *Air Baltic Corporation* tikusi izkrāpta manta un nodarīts materiālais kaitējums 356 *euro* jeb saskaņā ar Latvijas bankas noteikto valūtas kursu Ls 250,20 apmērā.

/pers. G/ darbību rezultātā vairākas personas izdarījušas vairākus noziedzīgus nodarījumus iepriekš norādītajos apstākļos, kā arī tikušas apdraudētas citu iedzīvotāju intereses saņemt kvalitatīvu medicīnisko pakalpojumu slimnīcas stacionārā. Tā kā /pers. H/ ārstēšana slimnīcā daļēji tikusi apmaksāta no valsts - Veselības obligātas apdrošināšanas valsts aģentūra apmaksājusi izdevumus LVL 24,32/EUR 34,60 apmērā, izmantojot slimnīcai paredzēto valsts finansējumu, tikusi liegta iespēja šos līdzekļus izmantot citu personu ārstēšanā, kā arī radīts materiāls kaitējums cietušajam AS *Air Baltic Corporation* LVL 250/ EUR 355,72 apmērā. Līdz ar to /pers. G/ noziedzīgu darbību rezultātā ir radīts būtisks kaitējums valsts varai un pārvaldības kārtībai un ar likumu aizsargātām personu interesēm.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. G/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 317.panta otrajā daļā, 20.panta ceturtajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, 20.panta trešajā daļā un 275.panta otrajā daļā, bet /pers. H/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā un 275.panta otrajā daļā.

Apelācijas sūdzībā apsūdzētais /pers. G/ un viņa aizstāve zvērināta advokāte Brigita Miķelsone norādījuši, ka

spriedums nav pamatots un likumīgs daļā par /pers. G/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas, 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas, tādēļ tiek pārsūdzēts šajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa, taisot spriedumu, nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 127.panta otrajā daļā noteikto, ka kriminālprocesā izmantojamas kā pierādījumi tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, kā arī pierādījumus tiesa izvērtējusi, neievērojot Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu - pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Spriedumā tiesa konstatējusi, ka apsūdzētais /pers. G/ atbalstījis svešas mantas izkrāpšanu, bet tiesa ir izdarījusi vispārinātus secinājumus no spriedumā atreferētajiem lietas materiāliem, liecībām, savas dzīves pieredzes un citām iegūtām zināšanām, nepiekrītot aizstāvības pretenzijām, nepamatojot savus secinājumus ar konkrētiem pierādījumiem lietā. Tiesas spriedumā nav pierādīts 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas noziedzīgo nodarījumu sastāvs - objekts, subjektīvā un objektīvā puse, pretēji Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā uzliktajam pienākumam - kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Krimināllikuma 20.panta ceturtā daļa paredz, ka par atbalstītāju uzskatāma persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai. /pers. G/ nav devis padomus, kā atgūt par aviobiļeti ieguldīto naudu nelidošanas gadījumā, nav devis norādījumus, līdzekļus, kas jādara, lai krāpšanu varētu veikt, kā arī nav novērsis šķēršļus noziedzīga nodarījuma izdarīšanai.

Sprieduma 18.lapā tiesa atzinusi, ka pastāv strīds par to, kā sarunu partneri /pers. I/ un /pers. G/ - kā katrs no viņiem sapratis sarunu biedru un ko gribējis pateikt patiesībā. Minētais atbilst patiesībai, jo /pers. G/ paskaidrojis, ka viņu neinteresē sadzīvē pazīstamu cilvēku personīgās dzīves jautājumi un viņam pietiek, ka pasaka, kā tas bija konkrētajā lietā, ka slikti jūtas, reibst galva un, zinot /pers. H/ saslimšanas jau no viņa bērnības, kuru izklāstu dzīves laikā pasniedzis /pers. I/, /pers. G/ vienīgā interese bijusi nodot pazīstamā cilvēka dēlu /pers. H/ speciālista rokās, lai izdarītu izmeklēšanu. /pers. I/ viedoklis nav pārbaudīts un to apsūdzības uzturētājs tiesu darīt nelūdza. /pers. H/ liecinājis, ka tēvs aizvedis pie ārsta /pers. G/ Jelgavā, kurš viņu nozīmējis pie speciālista, nav bijusi saruna par to, ka vajag fiktīvu slimības vēsturi.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav pamatojusi, kādēļ netic /pers. G/ liecībām par to, ka viņam nebija ne mazākā priekšstata par to, ka /pers. I/ un /pers. H/ gatavojas izdarīt noziedzīgu nodarījumu un nebija zināms, ka viņš kādā veidā atbalstītu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Tātad bez tiesiska pamata ir tiesas secinājums, ka starp /pers. I/, /pers. H/ un /pers. G/ pastāvēja vienošanās par noziedzīga nodarījuma - krāpšanas izdarīšanu.

Tiesa norādījusi, ka /pers. G/ aizstāvības līnija veidota, notikumu ļoti vienkāršojot - saņēma informāciju, ka paziņam slikti ar veselību, atdeva viņu kolēģim, par tālākām problēmām nezināja, tādējādi izpildījis savus ārsta pienākumus. Aizstāve uzskata, ka aizstāvības pozīcija pierādīta ar pierādījumiem lietā iepretim tiesas secinājumiem, kuri izdarīti vispārināti bez pierādījumiem.

Sprieduma 15.lapā atreferēta /pers. G/ liecība, no kuras secināms, kā viņš sapratis sarunu ar /pers. I/ un /pers. H/ - saņēmis informāciju par /pers. H/ slikto veselības stāvokli, nākamās dienas sākumā aizvedis puisi uz Neiroloģijas nodaļu, nodaļas vadītājam lūdzis izmeklēt, īsi pateicis, par ko sūdzējies. Nav devis nekādus rīkojumus, nav uzstādījis diagnozi, nav sniedzis rekomendācijas, nav zinājis par tālāk notiekošo. Uzskata, ka tēva nolūks bija rūpes par dēla veselību, pats visu pļāpāto klausījies tikai sarunas uzturēšanas dēļ. Pievērsis uzmanību tikai tam, ka ir sūdzības par veselību, piekritis, ka nevar doties ceļā ar veselības problēmām. Uzskata, ka /pers. I/ griezies pie viņa kā pie pazīstama ārsta /pers. G/, nevis kā pie amatpersonas, pats izpildījis ārsta un cilvēka pienākumu.

Neskatoties uz /pers. G/ liecībām, tiesa operatīvā pasākumā noklausītās sarunas atreferējumu tulkojusi pēc savas uztveres un izdarījusi secinājumus bez jebkādiem pierādījumiem un nenorādot, kāds pamats neticēt /pers. G/ liecībām par to, kā viņš savā pārslodzes darbā uztvēris sarunu, kā arī bez likumīga pamata tiesa atsaukusies uz prokurora priekšraksta par sodu, norādot, ka tas prezumē faktu (KPL 125.p. 1.d. 2.pkt.), ka /pers. G/ ne tikai zinājis un sapratis patieso situāciju, pats pateicis labāko risinājumu, savedis kopā ar citu personu, kurai lūdzis izpildīt formalitātes. Fakta legālo prezumciju nevar izmantot pret personu, kura tajā procesā nav skatīta, kā arī apliecina, ka prezumējums nav patiess, tādēļ tiesas atsauce uz Priekšrakstu par sodu /pers. M/ krimināllietā nav likumīga. /pers. G/ nezināja, ka /pers. I/ un /pers. H/ gatavojas izdarīt noziedzīgu nodarījumu, nezināja arī, ka /pers. H/, iespējams, simulēja slikto veselības stāvokli, kā arī nezināja, ka, palīdzot iegūt speciālista palīdzību un izmeklējumus slimnīcā, viņš atbalsta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Ticami, pieļaujami un attiecināmi pierādījumi pretējam lietā nav iegūti.

Tiesa pamatoti konstatējusi, ka nevar piekrist prokuroram, ka /pers. H/ pie neirologa /pers. M/ 2011.gada 29.aprīlī nav bijis, ka ārstam nodoti vajadzīgā pacienta dati. Tiesa atsaukusies uz /pers. M/ un norādījusi, ka viņš atzinis neesoša pacienta pieņemšanu tikai pēc apsūdzības uzrādīšanas un piekrītot prokurora priekšrakstam. Tiesa šo

pretrunu skaidrojusi ar apstākli, ka tik sīkam faktam netika pievērsta uzmanība vai citu personisku apsvērumu dēļ. Tiesa norādījusi, ka /pers. M/ konsekventi liecinājis, ka pacients bijis klāt, bet nav pieminējusi faktu, ka /pers. M/ savos paskaidrojumos liecinājis arī par to, ka viņš pārbaudījis /pers. H/ pases datus. Arī Veselības inspekcija nav konstatējusi, ka pacients nebūtu ieradies nodaļā pie neirologa /pers. M/ personīgi 2011.gada 29.aprīlī.

Aizstāvībai svarīgs ir apstāklis, ka tiesai, kā spriedumā norādīts, nav pamata apšaubīt faktu, ka /pers. H/ varēja būt galvas sāpes vai citi veselības traucējumi. Tālāk spriedumā tiesa secinājusi, vadoties tikai no savas sapratnes, nevis pēc pierādījumiem, par to, ka objektīvi /pers. H/ reģistrēta diagnoze - stāvoklis pēc galvas traumas un pārciestu centrālās nervu sistēmas infekcijas saslimšanu (aseptisks meningīts). Par šīm diagnozēm zināja /pers. G/, kurš /pers. I/ pazīst sen un tiekas medībās, līdz ar to par visām /pers. H/ saslimšanām un sekām bija informēts gadu garumā un tad, kad viņam pateica, ka ir galvas sāpes, reiboņi, /pers. G/ sūtīja /pers. H/ pie speciālista, jo pats ir ārsts traumatologs. Par to, ka /pers. G/ atbildīgi izturējās pret medību biedra /pers. I/ dēlu, liecina apstāklis, ka viņš viņu nodeva speciālistam, nevis, kā norādīts apsūdzībā, noziedzīga nodarījuma - krāpšanas atbalstīšanai deva rīkojumu. Nekas netraucēja /pers. G/ izmantot savas pilnvaras un ievietot /pers. H/ slimnīcā un noformēt dokumentus bez starpniekiem.

Tiesa nav vērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, kā tas jādara neatkarīgai tiesai, bet vērtējusi tos, izskaidrojot bez jebkāda pamatojuma, apsūdzības uzturēšanai ar rezultātu notiesājošs spriedums. Apsūdzētā, ārsta ar ilggadēju pieredzi, jo, arī pildot valdes locekļa pienākumus, viņš praktizējis, komunikācija ar cilvēkiem izveidojusies tāda, kura aizsargā arī pašu ārstu no liekas informācijas. /pers. G/ liecināja, ka ne jau /pers. I/ un /pers. H/ izvēles bija svarīgas, bet veselības stāvoklis. Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ tikai pie apsūdzības celšanas un piekrišanas prokurora priekšrakstam par sodu, neko nepaskaidrojot, piekritis prokurora viedoklim, kurš norādīts apsūdzībā – ka /pers. G/, būdams valsts amatpersona, apzinoties, ka slimnīcas ārsts Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ ir viņam pakļauts, devis viņam mutisku rīkojumu noformēt medicīniskos dokumentus par pacienta /pers. H/ ievietošanu slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī, nododot ārsta rīcībā pacienta personas datus, dodot apzināti prettiesisku rīkojumu, uzkūdījis /pers. M/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. /pers. M/ nav apliecinājis, ka /pers. G/ viņam būtu devis mutiskus vai rakstiskus rīkojumus par pacienta /pers. H/ ievietošanu vai neievietošanu slimnīcā un simulatīvu pacienta ārstēšanu, kā arī par pacienta režīma noteikumu ievērošanas izņēmumu pacientam /pers. H/ vai nepatiesu - viltotu dokumentu noformēšanu.

Tiesa nav izvērtējusi Veselības inspekcijas 2012.gada 21.jūnija Atzinumu, kurā nekādi pārkāpumi /pers. G/ rīcībā nav konstatēti. Atzinumā nav konstatēts, ka /pers. H/ nebija indikācijas stacionēšanai, bet konstatēja, ka neirologs /pers. M/ indikācijas pacienta stacionēšanai noteicis nepamatoti, jo nav veicis pietiekamu pacienta izmeklēšanu. Pacienta apskatē ārsts /pers. M/ norāda, ka sūdzības par reiboni, nespēku, īslaicīgi zaudējis samaņu, veikta objektīvā apskate, kurā patoloģija nav konstatēta. Nozīmēta turpmāka izmeklēšana un medikamenti.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka par savu darbību ārsts neirologs, nodaļas vadītājs nes patstāvīgu atbildību. No neirologa /pers. M/ liecībām izriet, ka /pers. G/ lūdzis pacientu stacionēt un izmeklēt, bet, tā kā slimnīcas vadītājam nav iespējams atteikt, tad /pers. H/ stacionējis, daļēji izmeklējis un noformējis dokumentus - tā ir /pers. M/ psihiskā attieksme pret vadītāju un savām darbībām, nevis /pers. G/ mutisks vai rakstisks norādījums, ko varētu vērtēt kā uzkūdīšanu viltot dokumentus. Tiesa sprieduma 20.lapā norādījusi - /pers. M/ "pieņēma pacientu pēc slimnīcas vadītāja norādījuma vai vismaz paļaujoties uz viņu un cerot, ka nekas jau tik briesmīgs netiek izdarīts." /pers. G/ savukārt liecinājis, ka viņš nevarēja izlemt par /pers. H/ veselības stāvokli, jo nav speciālists neirologs, tādēļ to nodevis speciālistam. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta 3.daļu visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, ko tiesa šajā krimināllietā nav ievērojusi.

Nepareizi konstatēts arī noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas sastāvdaļa - priekšmets. Lietā nav konstatēts, uz kādiem noteikumiem biļeti bija iegādājies /pers. H/, kādos gadījumos par neizmantotu biļeti viņam pienācās kompensācija un kāda. Pakalpojumi pēc iegādātās biļetes bija jāsniedz divām aviokompānijām - AS *Air Baltic* (Rīga-Brisele) un *Jet Airways* (Brisele -Toronto), kura nav atzīta par cietušo krimināllietā, nav pierādīts, kādus zaudējumus, ja /pers. H/ nepienācās kompensācijas par neizmantoto biļeti, cieta pieprasītāja - par cietušo atzītā AS *Air Baltic*. Zaudējumus neveido pilna biļetes cena, jo nodokļi valstij nav jāmaksā par nesniegtu pakalpojumu, tātad zaudējumi var būt tikai pakalpojumu sniedzēja izdevumu un neiegūtā peļņa, kas ekonomiski jāaprēķina. Tas, ka AS *Air Baltic* izsniedza kuponu par visu biļetes cenu, ir pakalpojuma noteikumos iepriekš paredzēta pakalpojumu sniedzēja brīva griba un pakalpojuma saņēmējam tiek izsniegta dāvanu karte - e-kupons. Pie noziedzīga nodalījuma kvalifikācijas jāņem vērā ar noziedzīgu nodarījumu izdalītais zaudējums noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī.

Lietā konstatēts, ka kompensāciju par neizmantotu biļeti var saņemt pakalpojuma ņēmējs gadījumā, kad nav varējis izmantot avio pakalpojumu sakarā ar slimību. Kompensācijas pamatu dod pakalpojuma ņēmēja saslimšana, nevis dokuments par saslimšanu. Dokuments var kalpot tikai par saslimšanas fakta apliecinājumu un izraksts no slimnīcas nav vienīgā saslimšanas fakta pierādīšanas iespēja. Šajā kriminālprocesā konstatēts, ka /pers. H/ bija saslimis un jau 2011.gada 28.aprīlī par to ziņoja AS *Air Baltic*. Par to, ka /pers. H/ saslimis, viņš ziņoja un lūdza ārstēšanu ārstam /pers. G/, kurš ieteica izmeklēties pie speciālista. Speciālists apskatīja un daļēji izmeklēja /pers. H/. Tiesa sprieduma 19.lapā norādījusi, ka tiesai nav pamata un nav arī vajadzības apšaubīt, ka /pers. H/ varēja būt galvas sāpes vai citi veselības traucējumi. Tātad tiesa nav konstatējusi faktu, ka /pers. H/ simulējis slimību ar mērķi iegūt dokumentu par saslimšanu. Lai varētu taisīt /pers. H/ notiesājošu spriedumu par krāpšanu, tiesai bija jākonstatē, ka /pers. H/ 2011.gada 29.aprīlī bija vesels un AS *Air Baltic* iesniedza viltotu dokumentu kā attaisnojumu par avio biļetes neizmantošanu ar nolūku saņemt kompensāciju.

Tiesa spriedumā konstatējusi: "Noziedzīgais nodarījums konkrētajā gadījumā tika vērsts uz iepriekš apmaksāta, bet neizmantota pakalpojuma saņemšanas tiesību saglabāšanai, kas bez veiktajām darbībām tiktu neatgriezeniski zaudēts, šo darbību veikšanai tika panākta daļēji patiesībai atbilstoša dokumenta iegūšanas noorganizēšana un izmantošana iesniedzot pēc adresāta, lai saglabātu materiālu labumu, kas citādi nebūtu pieejams". Tātad tiesa konstatējusi, ka AS *Air Baltic* /pers. H/ iesniedza daļēji patiesībai atbilstošu dokumentu - tātad daļēji viltotu dokumentu, tātad tiesa nav konstatējusi, ka iesniegtais dokuments ir nepatiesu ziņu saturošs - tātad viltots dokuments, kurš sakarā ar viltojumu deva tiesības saņemt kompensāciju. Tiesa uzskatīja par pierādītu faktu, ka 2011.gada 29.aprīlī /pers. H/ atradās slimnīcā, bet norāda, ka slimnīcu pameta, bet nav konstatēts, cikos slimnīcu pameta, tātad vērtējams, ka lidojuma laikā /pers. H/ atradās slimnīcā. Tiesa ar spriedumu ir atzinusi un pieļāvusi, ka /pers. H/ 2011.gada 29.aprīlī bija slims (sāpēja galva vai citas veselības problēmas) un konstatēja, ka 2011.gada 29.aprīlī /pers. H/ atradās slimnīcā. Tad kādā daļā /pers. H/ A/S *Air Baltic* ir sniedzis nepatiesu, viltotu informāciju. Līdz ar minēto tiesa nepamatoti atzinusi apsūdzēto /pers. H/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas un 275.panta otrās daļas. Minētā iemesla dēļ arī uz šī pamata /pers. G/ bija jāattaisno, jo nav noticis noziedzīgs nodarījums.

Ņemot vērā minēto, lūgts atcelt spriedumu par /pers. G/ atzīšanu par vainīgu un notiesāšanu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas un 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas un viņu attaisnot.

Apelācijas sūdzībā apsūdzētā /pers. H/ aizstāvis zvērināts advokāts Ilmārs Cīrulis norādījis, ka spriedums daļā par /pers. H/ notiesāšanu nav pamatots un likumīgs, tādēļ tiek pārsūdzēts pilnā apjomā attiecībā uz /pers. H/.

Tiesa attiecībā uz /pers. H/ izdarījusi vairākus būtiskus un pareizus secinājumus, kurus pretēji konstatētajam tiesa bez jebkāda pamata izmantojusi un izskaidrojusi kā apsūdzoša sprieduma pierādījumu pamatojumus. Tiesa nav ievērojusi un izpildījusi Kriminālprocesa likuma 19.pantā paredzēto nevainīguma prezumpciju un visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, nav vērtējusi par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

1. Tiesa sprieduma 19.lapā secinājusi: "Tiesai nav pamata un nav arī vajadzības apšaubīt tos faktus, ka /pers. H/ pat varēja būt galvas sāpes vai citi veselības traucējumi, kā jebkuram". Tiesas secinājums ir pareizs, tikai šīs galvas sāpes, reiboņi, arī īslaicīgi samaņas zaudējumi viņam ir galvas traumas un meningīta sekas. Jau vairākas dienas pirms lidojuma uz Toronto /pers. H/ bija veselības problēmas, par kurām viņš runāja ar vecākiem, kuri kategoriski iebilda, ka tādā stāvoklī viņš lidotu tik tālu ceļu. 2011.gada 28.aprīlī viņš ziņoja AS *Air Baltic*, ka nevarēs lidot sliktas veselības dēļ. Ārsts /pers. G/2011.gada 28.aprīlī pēc tam, kad /pers. H/ izstāstīja par savām veselības problēmām - galvas sāpes, reiboņi, īslaicīgs samaņas zaudējums, ieteica nelidot, bet pārbaudīt veselību pie speciālista - neirologa un, ja nepieciešams, ārstēties.

Tiešām arī 2011.gada 29.aprīlī /pers. H/ jutās slikti un ieradās, lai saņemtu ārsta speciālista atzinumu un, protams, arī dokumentu par atrašanos slimnīcā, jo zaudēt naudu nebija viņa interesēs. Kompensācija /pers. H/ pienācās tiesiski, pēc noteikumiem. Tātad kompensācijas saņemšanas tiesiskais pamats ir tiesas atzīts, jo tiesa nav apšaubījusi apsūdzētā /pers. H/, ārsta /pers. G/ vizuālos secinājumus, ārsta neirologa varbūt līdz galam neizpētīto veselības stāvokli un, iespējams, varēja būt cita diagnoze, taču veselības stāvoklis bija slikts un apsūdzētais slikti jutās.

2. Apsūdzībā norādīts: "Turpinot savas noziedzīgas darbības, 2011.gada 2.maijā, pamatojoties uz iepriekš sagatavotiem medicīniskiem dokumentiem, kuros ierakstīja apzināti nepatiesas ziņas, SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas Neiroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ parakstīja izrakstu-epikrīzi 04591-2011, apstiprinot faktu, ka /pers. H/ ārstējies slimnīcā no 2011.gada 29.aprīļa līdz 30.aprīlim.

Tiesa sprieduma 20.lpp. norāda, ka nav šaubu par to, ka slimnīcas izrakstā- epikrīzē daļa informācijas atbilst patiesībai. Sprieduma 22.lapā konstatēts, ka tika panākta daļēji patiesībai atbilstoša dokumenta noorganizēšana un izmantošana, iesniedzot pēc adresāta, lai saglabātu materiālu labumu, kas citādi nebūtu pieejams. Tātad tiesa nav konstatējusi, ka /pers. H/ iesniedza AS Air Baltic viltotu dokumentu, kas pretlikumīgi deva tiesības kompensācijas kupona-e saņemšanai.

3 . No lietas materiāliem redzams, ka pamatojums dāvinājuma, kupona-e saņemšanai ir pakalpojuma ņēmēja saslimšana, kuras dēļ pasažieris nevar izmantot pakalpojumu. Tiesa nav apšaubījusi un pieļāvusi, ka /pers. H/ tiešām 2011.gada 29.aprīlī bija slims un ka izdotais dokuments par slimības apstiprinājumu - epikrīze ir daļēji patiesībai atbilstošs dokuments. Aizstāvis uzskata, ka slimnīcas režīma pārkāpums - slimnīcas pamešana bez atļaujas un tādējādi ieraksts epikrīzē, ka atradās slimnīcā līdz 2011.gada 30.aprīlim, nav pamats kompensācijas neizdošanai, jo kompensācijas izsniegšanas pamats ir slimība, nevis atrašanās slimnīcā, bet izlidošanas dienā 2011.gada 29.aprīlī, pēc tiesas secinājuma, /pers. H/ atradās slimnīcā.

Diagnozes neprecizitāte arī nav pamats kompensācijas neizmaksai. Ne jau apsūdzētam jāzina, kāda ir viņa slimības diagnoze un kā pareizi jāieraksta epikrīzē.

Ņemot vērā šīs apelācijas sūdzības 1.-3.punktu, izdarāms secinājums, ka tiesa nepamatoti atzinusi /pers. H/ par vainīgu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas ir pretrunā ar saviem secinājumiem lietā. Spriedums pasaka, ka ir konstatējis visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes /pers. H/ darbībās, nenorādot un neanalizējot tās.

Apstrīdēti arī AS *Air Baltic* materiālā zaudējuma apmēri kā nepierādīti, jo biļetes cenu nevar uzskatīt par zaudējumu, pakalpojumus sniegt bija paredzēts arī AS *Jet Airways*.

AS *Air Baltic* ar dokumentiem nav pierādījusi, kādam jābūt saslimšanas līmenim, lai, neizmantojot avio biļeti, nezaudētu un saņemtu kuponu-e. Aizstāvis uzskata, ka avio sabiedrībai pasažieru piesaistes interesēs ir jātic pasažierim uz vārda, ka viņš nevar lidot, jo slikti jūtas. Nekas, aizlidosiet, kad jutīsities labi, kā tas ir ar /pers. H/, izmantojot kupona-e iespējas lidojumam uz Rīga-Roma, piesaistīja vēl divus pasažierus un pats izdarīja piemaksu, tādējādi par zaudējumiem AS *Air Baltic* nav pamata, tieši otrādi, deva peļņu un uzlaboja Sabiedrības prestižu.

/pers. H/ pēc galvas traumas un vēlāk pārslimotā aseptiska meningīta jebkurā brīdī var slikti justies un būt akūtā stāvoklī, līdz lēkme pāriet pati no sevis, citu reizi pēc medikamentu lietošanas, var ilgstoši slimības simptomi neparādīties. Lidojuma dienā /pers. H/ atradās slimnīcā, viņš jutās slikti, diemžēl visus ārsta nozīmētos izmeklējumus neveica. Ja neirologs nebūtu konstatējis saslimšanas simptomus, viņš medikamentus nebūtu izrakstījis. Tā kā šādi medikamenti /pers. H/ bija, tad tos lietoja mājās. Neviens ārsts nedos garantiju, ka veselības stāvoklis /pers. H/ ir tik labs, ka garantē lidojuma drošumu, un /pers. H/ jārīkojas pēc savām sajūtām un tādēļ tiesas secinājums, ka neapstrīd un pieļauj, ka /pers. H/ bija galvas sāpes vai citas veselības problēmas, ir lietas apstākļiem atbilstošs.

Tā kā /pers. H/ nav bijis nodoms izdarīt krāpšanu, kā arī tādēļ, ka viņš par savu slikto veselības stāvokli ziņojis vecākiem, ārstam, AS *Air Baltic*, ticis ievietots slimnīcā, tikai pieļāvis režīma pārkāpumu, dokumenta - epikrīzes datus nav ietekmējis, nedod pamatu viņu apsūdzēt un atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, tāpēc lūgts atcelt spriedumu daļā par apsūdzēto /pers. H/ un viņu attaisnot, jo viņa darbībās nav noziedzīga nodarījuma sastāva.

Zemgales tiesas apgabala prokurors Pāvels Sondors apelācijas protestā lūdzis spriedumu atcelt pilnībā kā nepamatotu juridisku un faktisku apstākļu dēļ.

Tiesa taisījusi pretrunīgu spriedumu, kas nav atzīstams nedz par tiesisku, nedz pamatotu. Tiesas sprieduma saturs neatbilst nedz notiesājoša, nedz attaisnojoša sprieduma saturam (KPL 525-528.p.p.).

Tā sprieduma rezolutīvajā daļā norādīts, ka /pers. G/ attaisnojams apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta 2.daļas. Savukārt sprieduma aprakstošajā daļā norādīts, ka /pers. G/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 317.panta 2.daļā. Jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu tiesa nav sniegusi.

Arī sprieduma motīvu daļa neatbilst sprieduma aprakstošai daļai. Tā tiesa motīvu daļā norādījusi, ka nav konstatējams būtisks kaitējums Krimināllikuma 317.panta 2.daļas izpratnē, kaut gan noziedzīga nodarījumam aprakstā šāds fakts ir norādīts. Tāpat tiesa, vērtējot pierādījumus, nav piekritusi valsts apsūdzības uzturētāja nostājai, ka /pers. H/ nav bijis slimnīcā 29.aprīlī un virkne medicīnisko dokumentu satur nepatiesas ziņas. Tomēr noziedzīga nodarījuma apraksts pilnībā atbilst apsūdzības saturam, kādu apsūdzību prokurors uzturēja pirmās instances tiesā (ieskaitot apsūdzību pēc Krimināllikuma 317.panta.

Uz to, ka pretrunīgu spriedumu nevar atstāt spēkā, jau vairākkārtīgi norādīja arī Augstākā tiesa. Tā, piemēram, 2016.gada 17.maija lēmumā lietā SKK-318/2016 Augstākā tiesa norādījusi: "apelācijas instances tiesa, sprieduma motīvu daļā sniedzot jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu, bet rezolutīvajā daļā nolemjot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētā atzīšanu par vainīgu un sodīšanu atstāt negrozītu, vienlaikus atstāj spēkā arī pirmās instances tiesas sniegto noziedzīgā nodarījuma aprakstu, tādējādi taisot pretrunīgu spriedumu, kas nav atzīstams par tiesisku un pamatotu."

Turklāt tiesa nepareizi novērtējusi pirmstiesas izmeklēšana savāktos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus (KPL 127-130).

Tā tiesa spriedumā nepamatoti norādījusi, ka „tiesa nekonstatē un apsūdzībā nav norādītas tādas apsūdzētā /pers. G/ darbības, kuras būtu radījušas būtisku kaitējumu".

Šāda nostāja neatbilst tiesu praksei. Tiesa atsaukusies uz 2004.gada tiesu prakses apkopojumu, ignorējot daudz jaunāko 2014.gada apkopojumu „Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas, 318.panta otrās daļas un 319.panta otrās daļas, kurā norādīts: „Krimināllietu departamenta 2014.gada 18.februāra lēmumā lietā Nr.SKK-1/2014 skaidrots, ka „Būtisku kaitējumu bez papildu izklāsta apsūdzībā (izcēlums mans) rada valsts amatpersonas darbība, kas saistīta ar šīs personas citu noziedzīgu nodarījumu vai arī citas personas noziedzīgu nodarījumu. [..] Turklāt citus noziedzīgus nodarījumus konstatē izskatāmajā krimināllietā vai ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu citā krimināllietā.'"

No apsūdzības satura izriet, ka gan pats /pers. G/ apsūdzēts līdzdalībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, gan /pers. H/ izdarījis divus noziegumus un šīs darbības tiesa atzinusi par pierādītām. Turklāt spēkā stājies prokurora priekšraksts par sodu, ar kuru atzīstams, ka /pers. M/ izdarīja noziedzīgus nodarījumus, tai skaitā, būdams uzkūdīts no /pers. G/ puses. Līdz ar to gan apsūdzībā ir norādīts, kā izpaudies būtisks kaitējums, gan tas ir pierādīts ar lietā savāktiem pierādījumiem.

Turklāt tiesa norādīja, ka „pilnīgi noteikti /pers. G/ darbībās arī nav konstatējams mantkārīgs nolūks, jo mantiska pateicība viņam tika piedāvāta, bet viņš no tās ir atteicies un nav apliecinājuma, ka tāda būtu saņemta". Krimināltiesību teorijā atzīts, ka ar mantkārīgu nolūku krimināltiesībās saprot personas vēlmi noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūt jebkāda veida nepienākošos materiālus vai citāda rakstura labumus sev vai citām personām. Tā kā /pers. G/ apsūdzēts līdzdalībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas izdarīti aiz mantkārības, nav pamata apšaubīt mantkārīgu nolūku viņa darbībās.

Tiesa, vērtējot pierādījumus, nepamatoti norādījusi, ka, „pilnībā izpētot notikumu hronoloģiju, tiesai jāatzīst, ka apsūdzība nepamatoti norādījusi, ka /pers. H/ vispār nav ieradies pie /pers. M/, viņam tika nodoti vajadzīgā pacienta dati. [...] Lai arī šis apsūdzības apstāklis ir sīks, tomēr tas nevar palikt bez vērības".

Prokurors norādījis, ka nevar piekrist šādam pierādījumu vērtējumam, tas ir arī pretrunā ar lietā konstatētiem apstākļiem. Kaut arī tiešajā sarunā /pers. G/ darba kabinetā tikusi panākta vienošanās, ka /pers. H/ pēc izziņas ieradīsies 2011.gada 29.aprīlī, tomēr vēlākā telefonsarunā ticis norunāts, ka /pers. H/ ieradīsies pēc izziņas pirmdien (tas ir, 2011.gada 2.maijā, kas netiek apšaubīts un arī norādīts apsūdzībā).

Tiesa nav izvērtējusi rakstveida pierādījumu - SIA „Zaļa dārzniecība" izziņu (iesniegta 2016.gada 16.oktobra tiesas sēdē un pārbaudīta 2017.gada 14.janvāra tiesas sēdē) no kuras redzams, ka, piemēram, /pers. Z/, uz kuru mēģināja atsaukties /pers. H/ tiesas izmeklēšanā un aicināt uz tiesas sēdi, pats ir veicis citus darbus 2011.gada 29.aprīlī.

Tiesa spriedumā nepamatoti atsaukusies uz liecinieka /pers. A0/ liecībām, jo šis pierādījums nav pieļaujams. Kā redzams no 2015.gada 9.aprīļa tiesas sēdes protokola, liecinieks ir atradies tiesas sēdē līdz nopratināšanai, uz ko uzmanību vērsuši gan aizstāvis I.Cīrulis, gan apsūdzētais /pers. H/, bet tiesas sēdes priekšsēdētāja to ignorēja, vēl jo vairāk, pārtraucot aizstāves B.Miķelsones runu par lietas faktiskajiem apstākļiem tiesas sēdes laikā, kas norāda, ka tiesnese apzinājās, ka liecinieks tiesas sēdē atrasties nevar.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 495.pantu liecinieks līdz viņa nopratināšanas sākumam nedrīkst atrasties tiesas sēžu zālē, tātad šādai normai ir imperatīvs raksturs, kas neparedz nekādus izņēmumus. Līdz ar to atsauce uz šī liecinieka liecībām ir izslēdzama no sprieduma motīvu daļas.

Nepareizi kvalificējot noziedzīgu nodarījumu, tiesa arī nepareizi noteikusi apsūdzētajam /pers. G/ sodu pretēji prokurora pozīcijai pirmās instances tiesā (tai skaitā nepamatoti nosakot vienādu sodu ar apsūdzēto /pers. H/, kaut gan prokurors lūdzis noteikt bargāko sodu). Līdz ar to spriedums atceļams pilnībā tā pretrunīguma dēļ.

Lūgts atcelt spriedumu pilnībā un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu, atzīstot apsūdzētos /pers. G/ un /pers. H/ par vainīgiem tādā apsūdzības apjomā, kādu prokurors uzturēja pirmās instances tiesā, un noteikt apsūdzētajiem sodu atbilstoši prokurora pozīcijai pirmās instances tiesā, un konkrēti:

/pers. G/ atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti 317.panta otrās daļas Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, 20.panta trešajā daļā un 275.panta otrajā daļā un sodīt viņu: pēc Krimināllikuma 311.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atņemot tiesības uz 3 gadiem ieņemt valsts amatpersonas amatus; pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas ar naudas sodu 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 5550; pēc Krimināllikuma 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas ar naudas sodu 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 5550. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sodu /pers. G/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus - brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atņemot tiesības uz 3 gadiem ieņemt valsts amatpersonas amatus un naudas sodu 20 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 7200.

/pers. H/ atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, 275.panta otrajā daļā un sodīt viņu: pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 3700; pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 3700. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu sodu /pers. H/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus - naudas sodu 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, t.i. EUR 5550.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. G/ un viņa aizstāve zvērināta advokāte Brigita Miķelsone apelācijas sūdzību uzturēja uz augstākminētajiem pamatiem, prokurora apelācijas protestu kā nepamatotu lūdza noraidīt.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. H/ aizstāvis zvērināts advokāts Ilmārs Cīrulis apelācijas sūdzību uzturēja uz augstākminētajiem pamatiem, prokurora apelācijas protestu kā nepamatotu lūdza noraidīt.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors Pāvels Sondors apelācijas protestu uzturēja uz augstākminētajiem pamatiem, bet apelācijas sūdzības kā nepamatotas lūdza noraidīt.

Zemgales apgabaltiesa iztiesā krimināllietu apelācijas instancē bez apsūdzētā /pers. H/ piedalīšanās saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu, kas noteic, ka krimināllietu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās un ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis.

No apsūdzētā /pers. G/ Zemgales apgabaltiesā 2017.gada 12.aprīlī saņemts iesniegums, kurā norādīts, ka viņš nepiekrīt prokurora apelācijas protestam, uztur viņa aizstāvja I.Cīruļa iesniegto apelācijas sūdzību un lūdz iztiesāt krimināllietu bez viņa piedalīšanās, jo dzīvo Amerikas Savienotajās Valstīs, bet tiesas sēdē piedalīsies viņa aizstāvis.

Iepazinusies ar prokurora apelācijas protestā, kā arī apsūdzētā /pers. G/ un apsūdzēto aizstāvju apelācijas sūdzībās norādītajiem argumentiem, uzklausījusi apsūdzētā /pers. G/, apsūdzēto aizstāvju zvērinātu advokātu B.Miķelsones, I.Cīruļa, prokurora P.Sondora viedokli, pārbaudījusi pierādījumus lietā, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka prokurora apelācijas protests ir daļēji pamatots, apsūdzētā /pers. G/ un apsūdzēto aizstāvju apelācijas sūdzības ir nepamatotas un noraidāmas, bet Jelgavas tiesas spriedums kā pretrunīgs atceļams pilnībā un lietā taisāms jauns spriedums, sniedzot jaunu noziedzīgu nodarījumu aprakstu.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka prokurora apelācijas protests ir pamatots tikai daļā par to, ka Jelgavas tiesa taisījusi pretrunīgu spriedumu, jo sprieduma rezolutīvajā daļā norādīts, ka /pers. G/ attaisnojams apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas, bet sprieduma aprakstošajā daļā norādīts, ka /pers. G/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 317.panta otrajā daļā, bet jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu tiesa nav sniegusi. Pārējā daļā prokurora apelācijas protests ir nepamatots un noraidāms.

Arī apsūdzētā /pers. G/ un viņa aizstāves, kā arī apsūdzētā /pers. H/ aizstāvja apelācijas sūdzības ir nepamatotas un noraidāmas.

Pēc procesa dalībnieku uzklausīšanas un pierādījumu pārbaudes un to novērtēšanas Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. G/ atbalstījis svešas mantas iegūšanu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšana), kā arī uzkūdījis uz dokumentu viltošanu mantkārīgā nolūkā, bet apsūdzētais /pers. H/ ieguvis svešu mantu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšana), kā arī izmantojis viltotu dokumentu mantkārīgā nolūkā, pie sekojošiem apstākļiem.

2011.gada 7.janvārī /pers. H/ rezervējis biļeti uz 2011.gada 29.aprīļa reisiem BT601 un 9W230 Rīga–Brisele–Toronto (RIX-BRU-YYZ) par Ls 250,64 (355,72 *euro*). Vēlāk personīgu apstākļu dēļ /pers. H/ nolēmis nelidot ar minētiem reisiem un vēlējies saņemt atlīdzību par veikto rezervāciju, apzinoties, ka viņam nav uz to tiesību.

Šai nolūkā /pers. H/ tēvs /pers. I/ apņēmies palīdzēt dēlam un sarunāt ar pazīstamu ārstu dokumentu noformēšanu par pēkšņu saslimšanu. Tā 2011.gada 28.aprīlī pēc plkst.11.59 /pers. I/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgās darbības, izmantojot apstākli, ka ir personīgi pazīstams ar SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas valdes locekli /pers. G/, piezvanījis viņam un lūdzis noformēt sava dēla /pers. H/ ievietošanu slimnīcā, lai varētu saņemt no aviokompānijas atlīdzību par neizmantotām aviobiļetēm. /pers. G/ piekritis palīdzēt un viņi sarunājuši tikties tajā pašā dienā /pers. G/ darba kabinetā.

Tajā pašā dienā pēc plkst.15.30 /pers. I/ un /pers. H/ atbraukuši uz Jelgavu, kur SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas telpās Brīvības bulvārī 6, Jelgavā/pers. G/ darba kabinetā visi trīs pārrunājuši, kā notiks krāpšana. Sarunas laikā /pers. I/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgās darbības, paskaidrojis /pers. G/, ka viņš atrunājis dēlu lidot uz Kanādu un ir nepieciešama izziņa par atrašanos slimnīcā, tas ir, attaisnojošu iemeslu. /pers. G/ piekritis atbalstīt krāpšanas izdarīšanu un palīdzēt izgatavot viltotus dokumentus, kas apstiprinātu /pers. H/ it kā pēkšņu saslimšanu pirms lidojuma. Visi trīs vienojušies, ka dokumenti par /pers. H/ ievietošanu slimnīcā tiks noformēti ar rītdienas datumu, tas ir, ka /pers. H/ it kā ievietots slimnīcā 29.aprīlī no rīta ap plkst.9, 30.aprīlī tiks izrakstīts un pirms ieplānotā lidojuma /pers. H/ atbrauks uz slimnīcu pēc izziņas. Sarunas laikā /pers. G/ noskaidrojis /pers. H/ personas datus (personas kodu, dzīvesvietas adresi u.c.), lai varētu sastādīt medicīniskus dokumentus un norādījis abiem /pers. H un pers. I/, ka konkrētam ārstam par palīdzību un attiecīgu medicīnisko dokumentu noformēšanu ir jānodod materiālais labums (pudele), kam abi/pers. H un pers. I/ piekrituši.

Vēlāk tajā pašā dienā pēc plkst.19.32 /pers. I/, turpinot atbalstīt /pers. H/ noziedzīgās darbības, piezvanījis /pers. G/ un paskaidrojis, ka izziņa ir jāiesniedz *Air Baltic* pēc izrakstīšanas un vienojies ar /pers. G/, ka /pers. H/ pēc izziņas atbrauks pirmdien, 2011.gada 2.maijā.

Pēc šīs sarunas, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2011.gada 29.aprīlim plkst.9.29 /pers. G/, atbalstot /pers. H/ noziedzīgas darbības, deva Jelgavas pilsētas slimnīcas ārstam Neroloģijas nodaļas vadītājam /pers. M/ mutisku rīkojumu noformēt medicīniskos dokumentus par pacienta /pers. H/ ievietošanu slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī, nododot ārsta rīcībā arī pacienta personas datus (personas kodu, dzīvesvietas adresi u.c.).

Tādējādi /pers. G/ uzkūdījis /pers. M/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanu - dokumenta, kas piešķir tiesības un atbrīvo no pienākumiem, viltošanu. /pers. G/ apzinājies, ka viltotu dokumentu paredzēts izmantot krāpšanas izdarīšanā, lai cita persona iegūtu materiālu labumu, tas ir, viņš darbojies tīši, mantkārīgā nolūkā.

Būdams uzkūdīts no /pers. G/ puses uz dokumenta viltošanu, SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas Neroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/, izmantojot savas pilnvaras un pildot savus darba pienākumus, veicis pasākumus, lai tiktu sagatavoti nepieciešamie medicīniskie dokumenti, ieviesta stacionāra slimnieka medicīniskā karte Nr.04591-2011, kurā norādīts, ka pacients /pers. H/ ievietots slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī plkst.9.29, un veicis citus nepieciešamus ierakstus, apzinoties, ka šie dati ir nepatiesi.

Turpinot noziedzīgās darbības, 2011.gada 2.maijā, pamatojoties uz iepriekš sagatavotiem medicīniskiem dokumentiem, kuros ierakstīja apzināti nepatiesas ziņas, SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas Neroloģijas nodaļas vadītājs /pers. M/ parakstījis izrakstu-epikrīzi 04591-2011, apstiprinot faktu, ka /pers. H/ ārstējies slimnīcā no 2011.gada 29.aprīļa līdz 30.aprīlim sakarā ar akūtu saslimšanu, apzinoties, ka norādītās ziņas ir nepatiesas.

2011.gada 2.maijā /pers. H/ ieradies SIA Jelgavas pilsētas slimnīca pie Neroloģijas nodaļas vadītāja /pers. M/ no kura saņēmis viltoto dokumentu – izrakstu-epikrīzi 04591-2011 un par to nodevis /pers. M/ pudeli ar alkoholisko dzērienu ne mazāk kā Ls 8 (11,38 *euro*) vērtībā, ko viņš pieņēmis.

2011.gada 2.maijā /pers. H/ krāpšanas nolūkā, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu, ar mērķi iegūt svešu mantu, iesniedzis AS *Air Baltic Corporation* iesniegumu, norādot tajā apzināti nepatiesas ziņas par to, ka nav varējis aizlidot ar paredzēto reisu, jo no 29.aprīļa līdz 30.aprīlim it kā atradies slimnīcā sakarā ar pēkšņu saslimšanu. Iesniegumam /pers. H/ pievienojis iepriekš saņemto SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas 2011.gada 2.maija izrakstu-epikrīzi 04591-2011, apzinoties, ka tas satur nepatiesas ziņas, tādējādi izmantojis viltotu dokumentu mantkārīgā nolūkā, tas ir, veicinot krāpšanas izdarīšanu.

Pamatojoties uz /pers. H/ iesniegumu un pievienotiem medicīniskiem dokumentiem (SIA Jelgavas pilsētas slimnīcas 2011.gada 2.maija izraksts-epikrīze 04591-2011), AS *Air Baltic Corporation* 2011.gada 18.maijā, uzticoties /pers. H/ sniegtajām un izrakstā-epikrīzē norādītajām ziņām par reisa kavēšanas iemesliem - pēkšņu saslimšanas gadījumu, piešķīrusi /pers. H/ dāvanu karti - e-kuponu Ls 250,20 (356 *euro*) vērtībā kā atlīdzību par neizmantotu aviobiļeti.

/pers. H/ piešķirto dāvanu karti, kas deva viņam tiesības apmaksāt citus lidojumus ar aviokompānijas *Air Baltic* reisiem, izmantojis, apmaksājot rezervāciju reisiem BT631/BT632 Rīga-Roma-Rīga (RIX-FCO-RIX) attiecīgi 2011.gada 4.novembrī un 2011.gada 7.novembrī. Tādējādi uzņēmumam AS *Air Baltic Corporation* tikusi izkrāpta manta un nodarīts materiālais kaitējums Ls 250,20 (356 *euro)* apmērā.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. G/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, 20.panta trešajā daļā un 275.panta otrajā daļā, bet /pers. H/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā un 275.panta otrajā daļā.

Arī apelācijas instances tiesas sēdē, tāpat kā pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā apsūdzētais /pers. G/ savu vainīgumu viņam izvirzītajās apsūdzībās

neatzina, nenoliedzot notikuma faktiskos apstākļus, un norādīja, ka neuzskata tos par noziedzīgām darbībām.

Uzklausījusi apsūdzētā /pers. G/ liecības, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. G/ vainīgums tam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas, 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas, kā arī apsūdzētā /pers. H/ vainīgums tam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas un 275.panta otrās daļas apstiprinās ar sekojošiem krimināllietā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem.

Cietušā pārstāve /pers. AC/ liecinājusi, ka tikusi nopirkta biļete lidojumam, iesniegti dokumenti par attaisnotu biļetes neizmantošanu sakarā ar saslimšanu. Pēc noteikumiem varēja tikai kompensēt ar kuponu vai dāvanu karti tādā pat vērtībā. Pēc tam no tiesībaizsardzības iestādēm noskaidrojies, ka attaisnojums nav īsts, tādēļ izmantotā pakalpojuma vērtība tikusi uzskatīta par zaudējumiem, kas ir atlīdzināti, kaitējuma kompensācijas pieteikums netiek uzturēts.

Uzskata, ka krāpšanās veikta un kaitējums nodarīts ar to brīdi, kad uzrādīts attaisnojums un biļetes vietā saņemts kupons biļetes vērtībā, ko var iegūt tikai ar attaisnojošu iemeslu biļetes neizmantošanas gadījumā. Konkrētajā gadījumā biļete bijusi nopirkta maršrutam Rīga–Brisele–Toronto, *Air Baltic* lidmašīna apkalpojusi pirmo maršruta daļu, otro *Jet Airways*. Klientam jāzina noteikumi, uz kādiem iegādājas avio biļeti, viņš piekrīt darījumam, veicot pirkumu. Biļete bijusi iegādāta elektroniskā formātā, lidojuma datums – 2011.gada 29.aprīlis, kopējā lidojuma biļetes cena 356,41 *euro*.

Izmantojot kuponu, iespējams, kāda summa vēl jāpiemaksā izmantotā lidojuma cenu starpības dēļ, naudu par neizmantotu biļeti nav paredzēts atgriezt. Ja nebūtu attaisnojošs iemesls, nekas vispār netiktu atgriezts, tikai ar dokumentāli apliecinātu attaisnojumu darījums tiek turpināts ar kuponu, kas atļauj izmantot pakalpojumu citā laikā. /pers. H/ mākslīgi izraisījis vajadzību viņam saglabāt tiesības uz pakalpojumu attiecīgās summas apmērā, līdz ar to kompānija nav varējusi paturēt iemaksu, bet bijis jārealizē pakalpojums.

Liecinieks/pers. AD/ liecinājis, ka zina /pers. H/ kā bijušo darbinieku - šoferi, bijis viņa priekšnieks. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegto informāciju apliecina pilnā apmērā. Darba grafiki šoferiem parasti sastādīti mēnesi iepriekš, bet varējušas būt korekcijas. Šoferiem bijis piešķirts katram savs darba telefons, bet to bijis iespējams savstarpēji samainīt. Nav pārliecināts, ka /pers. H/ vietā būtu izbraucis cits, jo nav bijis lielu iespēju kādu nomainīt. Bijuši gadījumi, kad šoferi mainījušies.

No Latvijas mobilā telefona atbildes uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pieprasījumu (1.sēj.l.l.4-22) redzams, ka laika posmā no 2011.gada 28.aprīļa līdz 2011.gada 2.maijam pārbaudīts abonenta /pers. M/ (/tālruņa numurs/),, /pers. I/(/tālruņa numurs/), /Nosaukums/ /pers. AE/ z/s (/tālruņa numurs/) pieslēguma numuri. Pārbaudes rezultātā konstatēts, ka abonents /Nosaukums/ /pers. AE/ z/s pieslēguma numurs /tālruņa numurs/ laika posmā no 2011.gada 29.aprīļa plkst.03:37:32 līdz plkst.03:38:33 atradies bāzes stacijas tuvumā, kas atrodas Stopiņu novadā, Ulbrokā, bet 2011.gada 29.aprīlī plkst.07:02:27 un plkst.14:27:59 atradies Igaunijā.

/pers. AF/ 2011.gada 15.jūnijā paskaidrojusi (1.sēj.l.l.24), ka viņa ir SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" Diktofonu centra reģistratore, tehniski izrakstījusi pacientu epikrīzes–izrakstus no ārsta ierunātā audioieraksta. Par /pers. H/, kartes Nr.04591-2011, ārsts /pers. M/ audioierakstu ierunājis 2011.gada 2.maijā plkst.10:31, izraksts veikts pēc šī ieraksta un sagatavota izdruka. Sestdienās un svētdienās nav strādājuši, tāpēc loģiski, ka /pers. M/ nodiktējis ierakstu 2011.gada 2.maijā – pirmdienā, pacients izrakstījies 2011.gada 30.aprīlī.

/pers. AD/ 2011.gada 15.jūnijā paskaidrojis (1.sēj.l.l.25-27), ka strādā SIA "Latvijas audzētu dārzeņu loģistika" par loģistikas vadītāju, darba pienākumos ietilpst šoferu darba organizācija, plānošana un kontrole, viņam pakļauti aptuveni 15 šoferi. /pers. H/ uzņēmumā strādā sen par šoferi–ekspeditoru. 2011.gada 29.aprīlī no plkst.3 līdz 17 /pers. H/ darba jautājumos braucis uz Igauniju ar automašīnu /reģistrācijas numurs/, par ko uzņēmumā noformēta šofera–ekspeditora darba veidlapa, ko aizpildījis pats /pers. H/. Savukārt 2011.gada 30.aprīlī /pers. H/ izvadājis preci Rīgā un tās apkārtnē, par ko aizpildījis šofera–ekspeditora darba veidlapu. Šajā dienā /pers. H/ darba laiks bijis no plkst.7 līdz 17.30. Cik atceras, /pers. H/ 2011.gadā nav slimojis. /pers. H/ kontakttelefons bijis /tālruņa numurs/.

2012.gada 12.februārī liecinieks /pers. AD/ liecinājis (1.sēj.l.l.40-41), ka lieciniekam /pers. H/ ir padotais darbā, no 2011.gada decembra vairs nestrādā. Liecinieks atreferē ziņas par /pers. H/ izpildītiem reisiem - 2011.gada 29.aprīlī uz Igauniju vesti dārzeņi, bet atpakaļ mēbeles, 2011.gada 30.aprīlī reiss pa Rīgu. Liecinieka rīcībā nav ziņu par citu šoferi šajos reisos.

Nopratināts kā liecinieks 2013.gada 12.februārī (1.sēj.l.l.40-41), /pers. AD/ liecinājis, ka K/S "Baltijas dārzeņi" /pers. H/ strādājis jau pirms viņa līdz 2012. gada beigām par šoferi–ekspeditoru. Saskaņā ar šofera–eksperditora veidlapu 2011.gada 29. un 30.aprīlī /pers. H/ strādājis ar a/m /reģistrācijas numurs/, 29.aprīlī /pers. H/ devies uz Igauniju, turp vedis dārzeņus, atpakaļ mēbeles. Savukārt 30.aprīlī /pers. H/ izvadājis preci pa Rīgu, pēc tam devies uz Cēsīm, Kliģēniem. Uz to brīdi /pers. H/ lietojis telefonu ar Nr./tālruņa numurs/. Liecinieka rīcībā nav informācijas, ka 2011.gada 29. un 30.aprīlī /pers. H/ būtu slimojis vai ka viņa vietā automašīnu būtu lietojis kāds cits šoferis.

/pers. M/ 2011.gada 15.jūnijā paskaidrojis (1.sēj.l.l.29), ka 2011.gada 29.aprīlī no rīta slimnīcas vadītājs /pers. G/ teicis, ka ir cilvēks, kuru vajag ielikt uz dienu slimnīcā, noformējot, ka cilvēkam palicis slikti. Pēc brīža viņš atvedis /pers. H/. Kopā ar viņu /pers. M/ devies uz uzņemšanas nodaļu un medicīnas personālam nodiktējis, kas ierakstāms stacionārā slimnieka medicīniskajā kartē, jo vadītājam nav iespējams atteikt, diagnozi ierakstījis pats. Kartē pacienta novērtēšanas protokolā ierakstīts – izmērīta temperatūra, ordinācijas lapā ierakstījis brīvo režīmu, izrakstītas divas zāles, tāpat nozīmēts EKG un asins analīze. Pēc tam /pers. H/ teicis, ka laika viņam vairāk nav un apsolījis atbraukt nākamā dienā pēc izraksta–epikrīzes, ko sastādījis vēlāk un personīgi atdevis pacientam. Izrakstā–epikrīzē 04591-2011 kļūdaini norādīts "EKG – norma", faktiski EKG netika veikta. Vai pacients /pers. H/ ir apmaksājis slimnīcas pakalpojumus, viņam nav zināms. 2011.gada 30.aprīlī pēc grafika pats nav strādājis, visdrīzāk izraksts noformēts pirmdien, 2.maijā, kad strādā Diktofonu centrs, bet, īslaicīgi iebraucot, viņu izrakstījis 30.aprīlī, /pers. H/ pašu nav redzējis.

Nopratināts kā aizdomās turētais 2012.gada 11.jūnijā (1.sēj.l.l.194), /pers. M/ liecinājis, ka 2011.gada 29.aprīlī no rīta uz viņa darba vietu atnācis /pers. G/ ar nezināmu vīrieti, paskaidrojis, ka vajag viņu stacionēt uz izmeklēšanu, jo bijušas neiroloģiskas problēmas (definēta simptomātika un iespējamās saslimšanas). /pers. M/ vizuāli pacientu apskatījis, norādījis uz Uzņemšanas nodaļu, lai iestātos slimnīcā, nodaļas māsām devis norādījumus par iespējamo slimnieka iestāšanos, ka būs vajadzīgas asins un urīna analīzes, EKG, personas datus nav noskaidrojis. Darba dienas laikā bijis ļoti aizņemts, pacients bijis stabils un nav bijusi vajadzība viņu uzraudzīt. Slimnieka karte sarakstīta pēc /pers. G/ teiktā un vīrieša vizuāla apsekojuma. 2011.gada 30.aprīlis bijusi brīvdiena, bet piezvanījusi slimnīcas māsa un paskaidrojusi, ka /pers. H/ slimnīcā neatrodas, pats veicis ierakstu par to, ka slimnieks izrakstīts, jo juties labi, rekomendēts turpināt izmeklēšanos un ārstēšanos pie ģimenes ārsta. Koleģiālu apsvērumu dēļ nav atzīmējis, ka slimnīcā neatrodas. 2011.gada 2.maijā vispārējā kārtībā sagatavojis izrakstu, nekādu labumu nav guvis.

No audioieraksta atšifrējuma (1.sēj.l.l.32-39) redzams, ka 2011.gada 28.aprīlī plkst.11.59 notikusi īsa telefonsaruna starp tālruņu nr./tālruņa numurs/ un /tālruņa numurs/ (/pers. I/ un /pers. G/). /pers. I/ lūdzis /pers. G/ noformēt dēla /pers. H/ ievietošanu slimnīcā uz vienu, divām dienām, lai biļete neietu bojā, it kā slikti jūtas un nevar izlidot. Sarunā tikties klātienē tajā pašā dienā /pers. G/ kabinetā ap plkst.15.30.

2011.gada 28.aprīlī (laiks nav uzrādīts) notikusi saruna starp /pers. G/, /pers. I/ un /pers. H/. Sarunas laikā vajadzība tiek izklāstīta sīkāk - jālido uz Kanādu, nopirkta biļete, ir atrunāts no aizlidošanas, jāsaņem taloni, reiss 2011.gada 29.aprīlī vakarā, izteikts attaisnojuma priekšlikums – atrašanās slimnīcā, iemesls – kaut kas ar galvu. /pers. I/ ar /pers. G/ pārrunājuši, ka vajadzīga izziņa, bet priekš apdrošinātājiem jānoformē arī slimības vēsture, vēlams iestāties slimnīcā tai pat dienā un izrakstīties sestdien.

Saprotams, ka sarunā piedalās /pers. H/, bet viņš tai pievienojas tikai, kad jau notiek pārrunas par datumiem un jau atreferē dokumentu iesniegšanu aviokompānijai, un ka pats /pers. H/ atbrauks uz slimnīcu pēc izziņas. Tiek pārspriesti ģimenes jautājumi, tas, ka pārsteidzīgi nopirkta biļete uz Kanādu. Pēc tā /pers. G/ piekrīt uzrakstīt, ka kaut kas noticis ar galvu pēkšņi, samaņas zudums, tādēļ ievietots izmeklēšanai, ka /pers. H/ tiks noformēts slimnīcā 29.aprīlī no rīta ap plkst.9 un 30.aprīlī tiks izrakstīts, ārstam vajadzēs pudeli (pēc konteksta – dāvanu), /pers. G/ no dāvanas pašam atsakās. /pers. H/ apsola nākamā dienā atbraukt ap plkst.10, pirms tam ārstam tiks paskaidrots, ko vajag darīt. /pers. G/ noskaidro /pers. H/ personas datus, lai varētu sastādīt medicīniskos dokumentus un norāda abiem /pers. H un pers. I/, ka konkrētam ārstam par palīdzību un attiecīgu medicīnisko dokumentu noformēšanu ir jānodod atlīdzība (pudele), kam abi /pers. H un pers. I/ piekrīt. Sarunas noslēgumā tiek izskaidrots, ka neizmantota lidojuma vietā izsniedz kuponus un kā tie tālāk izmantojami. Vienojas, ka trešais sarunas dalībnieks /pers. H/ ieradīsies rīt ap desmitiem un atradīs /pers. G/.

Pievienots īslaicīgas sarunas audiofaila atšifrējums par tālruņu nr./tālruņa numurs/ un /tālruņa numurs/sarunu 2011.gada 28.aprīlī plkst.21.32. Sarunas saturu grūti saprast, jo frāzes ir saraustītas, saprotams, ka izziņa vajadzīga līdz 30. (domājams datums), bet tā ir sestdiena, kad viņš "izrakstījās" (pagātnes formā), bet nokļūt (domājams slimnīcā) varēs tikai rīt, tiek saskaņots kāds datums, kad "viņš atbrauks" pēc izziņas, t.i. pirmdien. Abi runātāji apstiprina savu piekrišanu.

No SIA "Latvijā audzētu dārzeņu loģistika" informācijas (1.sēj.l.l.42-69) redzams, ka šofera-ekspeditora darba veidlapā norādīts, ka /pers. H/ 2011.gada 29.aprīlī izmantojis automašīnu /reģistrācijas numurs/ braucienā uz Igauniju, tika vestas mēbeles no Igaunijas, 2011.gada 30.aprīlī izmantojis to pašu automašīnu braucienā uz Rīgu, Rīgas rajonu un Kliģēniem, izvadājot preci.

No automašīnas ar v.n./reģistrācijas numurs/ GPS datu izdrukas redzams precīzs maršruts ar atrašanās vietu, laiku fiksējums, neviens no maršrutiem nesakrīt ar maršrutu Rīga-Jelgava-Rīga. SIA "Latvijā audzētu dārzeņu loģistika" sniedz transporta pakalpojumus KS "Baltijas dārzeņi", 2011.gada 29.aprīlī tikušas piegādātas preces

Igaunijā, Tallinā, pavadzīmes par preču piegādi parakstījis /pers. H/, bet 2011.gada 30.aprīlī tikušas piegādātas preces Latvijā esošajiem uzņēmumiem, arī šīs pavadzīmes par preču piegādi parakstījis /pers. H/.

Šo informāciju apstiprina shēma par automašīnas ar v.n./reģistrācijas numurs/ un /pers. H/ atrašanās vietām 2011.gada 29. un 30.aprīlī (1.sēj.l.l.70-72). 2011.gada 29.aprīlī no plkst.3:51 /pers. H/ vadītā automašīna pārvietojās pa maršrutu Latvijā, Salaspils apkārtne-Saulkalne, plkst.9:46 atradās Igaunijā, Tallinā, no plkst.10:37 uzsāka kustību no Igaunijas, Tallinas uz Latviju un plkst.16:38 atradās Latvijā, Salaspils lauku teritorijā, Saulkalne.

2011.gada 30.aprīlī plkst.7:09 uzsāka kustību no Latvijas, Salaspils lauku teritorijas, Saulkalnes. Pēc šofera-ekspeditora darba veidlapas "TD-4" par 2011.gada 29.aprīli redzams, ka tika piegādāta prece Igaunijā, parakstītas divas pavadzīmes.

Kriminālprocesā konstatēts, ka 2011.gada 28.aprīlī plkst.15:30 notikusi saruna Jelgavas slimnīcas valdes locekļa /pers. G/ kabinetā par medicīnas kartes datiem, kurā piedalījās /pers. G/, /pers. H/ un viņa tēvs /pers. I/, kuri vienojās par fiktīvu diagnozi. /pers. H/ ieradās Jelgavas pilsētas slimnīcā Neiroloģijas nodaļā 245.palātā pēc stacionārā slimnieka medicīniskā kartē Nr.04591-2011 norādītā 2011.gada 29.aprīlī plkst.9:29.

Pēc reģistrācijas žurnāla redzams, ka 2011.gada 29.aprīlī pēc plkst.11:40 Jelgavas slimnīcas laboratorijā nogādātas /pers. H/ asins analīzes. Veikti izmeklējumi: asins analīzes, bioķīmija, EKG. Izraksts-epikrīze 04591-2011, diagnoze: atslēgšanās paroksizms. No Jelgavas pilsētas slimnīcas Neiroloģijas nodaļas 245.palātas izrakstīts 2011.gada 30.aprīlī. No čeka Nr.00054260 redzams, ka 2011.gada 2.maijā plkst.11:09 veikta pacienta iemaksa stacionārā.

No SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcas" informācijas (1.sēj.l.l.80-95) redzams, ka /pers. H/ rēķins Nr.04591-2011 par Ls 9,50 izrakstīts par vienas dienas atrašanos SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcā" Neiroloģijas nodaļā no 2011.gada 29.aprīļa līdz 30.aprīlim.

No Stacionārā slimnieka medicīniskās kartes Nr.04591-2011 redzams, ka /pers. H/SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcā" iestājies 2011.gada 29.aprīlī plkst.9:29, ārstējies Neiroloģijas nodaļā 245.palātā. Pacientu nosūtījis ārsts /pers. M/ ar diagnozi - Atslēgšanās paroksizms, diagnozes noteikšanas datums 2011.gada 29.aprīlis. 2011.gada 29.aprīlī /pers. H/ veikti pulsa un temperatūras mērījumi, nodotas asinis analīzēm. No slimnīcas izrakstīts 2011.gada 30.aprīlī ar stāvokļa uzlabošanos. Anamnēzē norādīts: pacients saslimis akūti, braucot ar automašīnu, kad pēkšņi parādījies galvas reibonis un it kā īslaicīgi zaudējis samaņu.

2011.gada 29.aprīlī /pers. H/ parakstījis pacienta apliecinājumu par pacienta iemaksu saistību pildīšanu. Sarakstā par slimnieka apģērbu, naudas un vērtslietu nodošanu glabāšanā norādīts, ka tādas nav nodotas.

Veselības ministrijas Veselības inspekcija 2012.gada 21.jūnijā sniegusi atzinumu par /pers. H/ veselības aprūpi (1.sēj.l.l.100–110), ekspertīze veikta laikā no 2012.gada 31.maija līdz 21.jūnijam. Secināts, ka:

1. Pacients /pers. H/pārreģistrēts pie ģimenes ārsta /pers. AK/ 2000.gada 11.oktobrī.

1.1. Ambulatorā pacienta medicīniskajā kartē ir dati par pārciestu galvas traumu 2004.gada 24.maijā, reģistrēta diagnoze: stāvoklis pēc galvas sasituma 2004.gada 23.maijā un dati par pārciestu centrālās nervu sistēmas infekcijas saslimšanu – ir VA "Latvijas infektoloģijas centrs" Izraksts no slimības vēstures Nr.05598-2009 par ārstēšanos no 2009.gada 25.novembra līdz 4.decembrim ar diagnozi: Aseptisks meningīts, nenoskaidrotas etioloģijas, vidēji smagas gaitas.

1.2. Pacients pēc 2010.gada 6.septembra pie ģimenes ārsta /pers. AK/ nav vērsies.

2. SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" stacionārā:

2.1. Pacientu uzņemšanas un stacionēšanas atteikumu reģistrācijas žurnālā 2011.gada 29.aprīlī plkst.9:29 ar kārtas numuru 4591 secīgi reģistrēta pacienta /pers. H/ iestāšanās.

2.2. Pacients /pers. H/ stacionēts Neiroloģijas nodaļā ar SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" neirologa /pers. M/ nosūtījumu.

2.2.1. Saskaņā ar ārsta /pers. G/ 2012.gada 7.jūnija paskaidrojumu /pers. G/ lūdzis neiroloģijas nodaļas vadītājam /pers. M/ pacientu /pers. H/ izmeklēt (bez mutiska vai rakstiska rīkojuma) sakarā ar pacienta neiroloģiska rakstura sūdzībām, t.sk., apziņas traucējumiem un, ņemot vērā, ka pacients strādā par autovadītāju - pastāv ceļu satiksmes negadījumu risks.

2.2.2. Saskaņā ar neiroloģijas nodaļas vadītāja neirologa /pers. M/ 2012.gada 7.jūnija paskaidrojumu slimnīcas valdes loceklis /pers. G/ pacientu /pers. H/ 2011.gada 29.aprīlī lūdzis stacionēt un izmeklēt sakarā ar samaņas zuduma lēkmi; ārsts /pers. M/ pacienta personības datus nav pārbaudījis.

2.3. Stacionārā slimnieka medicīniskajā kartē ir pacienta parakstīts apliecinājums par pacienta iemaksu saistību pildīšanu.

2.4. Pacienta apskatē 2011.gada 29.aprīlī ārstējošais ārsts, sertificēts neirologs /pers. M/ norāda sūdzības par reiboni, nespēku, anamnēzi: 2011.gada 29.aprīlī braucot ar automašīnu, palicis slikti, sākusi reibt galva un it kā īslaicīgi zaudējis samaņu; veikta objektīvā apskate, kurā patoloģija nav konstatēta; noteikta atbilstoša klīniskā diagnoze: Atslēgšanās paroksizms. Nozīmēti sākotnējie izmeklējumi: asins, urīna analīze, elektrokardiogramma (turpmāk - EKG). Ārstēšanā noteikts brīvs režīms, trankvilizators (diazepāms) muskulī uz nakti, asinsriti uzlabojošs līdzeklis venozi.

2.4.1. 2011.gada 29.aprīlī SIA "Centrālā laboratorija" veikta asins analīze, personas dati: /pers. H/, dzimis /dzimšanas gads/; slimības vēstures numurs atbilst; analīze ar numuru /numurs/ secīgi reģistrēta Laboratorijas izmeklējumu reģistrācijas žurnālā.

2.4.2. Saskaņā ar SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" atbildes vēstulēm stacionāra medicīniskajos dokumentos nav datu par /pers. H/ 2011.gada 29.aprīlī nozīmētās EKG veikšanu, kā arī pacients nav saņēmis uz nakti nozīmēto medikamentu diazepāmu (psihotropo līdzekļu uzskaites žurnālā medikaments nav norakstīts).

2.5. 2011.gada 30.aprīlī Stacionārā slimnieka medicīniskajā kartē neirologs /pers. M/ veicis ierakstu par to, ka pacients jūtas labi, norādīta objektīvā atradne, kā arī tas, ka no tālākas izmeklēšanas atsakās, vēlas ārstēties pēc dzīvesvietas, izrakstīts. Noteiktā galīgā klīniskā diagnoze: pamatdiagnoze Atslēgšanās paroksizms.

2.5.1. Saskaņā ar neirologa /pers. M/ 2012.gada 7.jūnija paskaidrojumu 2011.gada 30.aprīlī (sestdiena) no rīta medicīnas māsa informējusi ārstu par to, ka pacients neatrodas

nodaļā; ārsts veicis līdzīgu objektīvā stāvokļa aprakstu kā iepriekš un izrakstījis pacientu no stacionāra.

2.6. SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" Neiroloģijas nodaļas Izrakstā-epikrīzē Nr.04591-2011 neirologs /pers. M/ norādījis, ka /pers. H/ ārstējies no 2011.gadā no 29. līdz 30.aprīlim ar diagnozi: atslēgšanās paroksizms, norādīta anamnēze, izmeklējumi: asins analīze, bioķīmiskā analīze (glikoze), EKG - norma (saskaņā ar neirologa /pers. M/ 2012.gada 7.jūnija paskaidrojumu, EKG atbilde izrakstā ierakstīta kļūdaini). Norādīta ārstēšana, rekomendācijas: turpināt ārstēties ģimenes ārsta aprūpē ambulatori; izdarīt kompjūtertomogrāfiju galvas smadzenēm un elektroencefalogrāfiju.

2.7. Ir čeks par pacienta iemaksas stacionārā apmaksu Ls 9.50, tā veikta 2011.gada 2.maijā plkst.11:09.

2.8. Ņemot vērā to, ka pacients /pers. H/ stacionēts 2011.gada 29.aprīlī, nav veicis nozīmētos izmeklējumus (urīna analīzi, EKG), 29.aprīlī nav saņemts uz nakti nozīmētais medikaments (kas liecina par to, ka pacients nodaļā nebija jau 29.aprīlī), nav atradies stacionāra nodaļā 30.aprīlī, kā arī stacionārā nav nozīmēts epilepsijas diagnostikas vadlīnijām atbilstošs izmeklēšanas plāns: galvas smadzeņu izmeklēšana (magnētiskā rezonanse vai kompjūtertomogrāfija), elektroencefalogrāfija, indikācijas pacienta /pers. H/ stacionēšanas nepieciešamībai 2011.gada 29.aprīlī neirologs /pers. M/ noteicis nepamatoti.

2.8.1. Faktu, ka 2011.gada 29.aprīlī stacionārā ir uzņemts ,,kāds" pacients, apliecina neirologa /pers. M/ 2012.gada 7.jūnija paskaidrojums, tikai ārsts nav pārbaudījis pacienta personības datus.

2.9. Neirologs /pers. M/ pieļāvis pacienta /pers. H/ veselības aprūpes pārkāpumu: nav ievērojis Ārstniecības likuma 37.panta 1.daļas l. punktu, kurš nosaka, ka ārsts veic slimību diagnostiku - stacionējot 2011.gada 29.aprīlī pacientu ar atslēgšanās paroksizmu anamnēzē, nav nozīmējis epilepsijas diagnostikas vadlīnijām atbilstošu izmeklēšanas plānu: galvas smadzeņu izmeklēšanu (magnētisko rezonansi vai kompjūtertomogrāfiju), elektroencefalogrāfiju.

2.10. Neirologs /pers. M/ ir pieļāvis atzinuma pārkāpumus, veicot ierakstu Stacionārā slimnieka medicīniskajā kartē par pacienta objektīvo stāvokli 2011.gada 30.aprīlī bez pacienta personīgas apskates, kā arī Izrakstā-epikrīzē norādot, ka pacients ārstējies stacionārā līdz 2011.gada 30.aprīlim (pacients nodaļā nav bijis).

2.11. Neirologs /pers. M/ ir pieļāvis LR MK 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.265 "Ārstniecības iestāžu medicīniskās un uzskaites dokumentācijas lietvedības kārtība" 25.punkta, kas nosaka: medicīniskie ieraksti ir patiesi, pārkāpumu - Izrakstā-epikrīzē norādījis neatbilstošus datus par EKG veikšanu.

2.12. SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca" amatpersonu rīcības izvērtēšana, iespējami pieņemot mantiska rakstura labumus, neietilpst Veselības inspekcijas kompetencē.

Ņemot vērā, ka no pārkāpuma izdarīšanas brīža pagājuši vairāk kā divpadsmit mēneši, ir beidzies L APK 37.panta pirmajā daļā noteiktais administratīvā soda uzlikšanas termiņš, Inspekcija 2012.gada 22.jūnijā pieņēmusi procesuālo lēmumu par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību saskaņā ar LAPK 238.'panta pirmās daļas 2.punktu un 239.panta 7.punktu.

No Centrālās laboratorijas analīzes izdrukas un žurnāla izkopējuma (1.sēj.l.l.75, 76) redzams, ka pacientam /pers. H/, nosūtītājs Neiroloģijas nodaļa, 2011.gada 29.aprīlī paņemts materiāls - asins serums. Izmeklējumu rezultāts – lielākā rādītāju daļa ir normā, trīs rādītāji zem normas. /pers. H/ reģistrēts žurnālā pēc plkst.11.40.

No stacionārā slimnieka medicīnas kartes Nr.04591-2011 (1.sēj.l.l.83-94) uz /pers. H/ vārda redzams uzņemšanas datums 2011.gada 29.aprīlis plkst.9:29, izrakstīts

2011.gada 30.aprīlī.

No *Air Baltic* datorizdrukas lapas (1.sēj.l.l.28) redzams, ka 2011.gada 25.martā uz /pers. H/ vārda rezervēta biļete uz 2011.gada 29.aprīli reisiem BT601 un 9W230 Rīga–Brisele–Toronto.

No AS *Air Baltic Corporation* atbildes uz pieprasījumu (1.sēj.l.l.112-150) redzams, ka Drošības departamenta vadītājs sniedzis informāciju, ka uz *airBaltic* reisu 2011.gada 29.aprīlī nr.BT601 Rīga-Brisele bijusi iegādāta biļete pasažierim /pers. H/, bet pasažieris nav lidojis.

Biļete nav iegādāta ne *airBaltic* kasēs, ne mājaslapā, bet pirkta internetā portālā www.checkmytrip.com, biļete iegādāta lidojumiem *airBaltic* reisā nr.BT601 Rīga-Brisele un tālākam lidojumam ar *Jet Airways* 9W230 Brisele-Toronto 2011.gada 29.aprīlī. Rezervācijā norādīti /pers. H/ dzimšanas dati /dzimšanas datums/, kā arī adrese /adrese/, kā arī e-pasta adrese /elektroniskā pasta adrese/ un telefona nr./tālruņa numurs/. Rezervācijā norādīta summa Ls 250,64.

AS *airBaltic Corporation* Starptautiskā lidosta "Rīga" uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pieprasījumu Nr.1/1566 norādījusi, ka laikā no 2011.gada 1.maija līdz 2011.gada 31.decembrim /pers. H/ izmantojis *airBaltic* pakalpojumus:

04 Nov 2011 BT631 Rīga-Roma, biļete rezervēta un izmantota;

07 Nov 2011 BT632 Roma-Rīga, biļete rezervēta un izmantota;

29 Apr 2011 BT601 Rīga-Brisele, biļete rezervēta *airBaltic* mājas lapā, nav izmantota, bet nevar apgalvot, ka rezervāciju veikusi tieši nosauktā persona.

Rezervācija lidojumam Rīga-Brisele-Toronto pabeigta (apmaksāta) 2011.gada 7.janvārī, biļete rezervēta aģentūrā *Travelpartner*. Pēc atzīmēm rezervācijā veikta internetā, bet apmaksa veikta skaidrā naudā.

Atbilstoši rezervācijā norādītajai informācijai biļetes 2011.gada 29.aprīļa reisos BT601 un 9W230 Rīga-Brisele-Toronto cena bijusi Ls 250,64 (356,41 *euro*).

Aviokompānijas *airBaltic* rīcībā nav biļetes apmaksas faktu apliecinoši dokumenti, kas varētu būt firmai, kas konkrēto biļeti pārdevusi. Pasažieris /pers. H/2011.gada 29.aprīlī norādītajā reisā nav lidojis personīgu iemeslu dēļ (iesniegums un medicīnas dokumenti), tādēļ pasažierim izsniegta dāvanu karte – e-kupons 356 *euro* vērtībā.

Rezervācija reisiem BT631/BT632 Rīga-Roma-Rīga attiecīgi 2011.gada 4.novembrī un 2011.gada 7.novembrī veikta caur aviokompānijas *airBaltic* mājas lapu, apmaksai izmantojot piešķirto e-kuponu ar piemaksu Ls 33,40, izmantojot maksājumu karti.

Uz aviokompānijas *airBaltic* izpildītajiem reisiem iegādāto biļešu apmaiņas, aizstāšanas un neizmantoto biļešu izdevumu segšanas kārtību vispārīgi šobrīd regulē aviokompānijas *airBaltic* "Pasažieru un bagāžas pārvadāšanas noteikumi", Eiropas Parlamenta un Padomes regula (EK) Nr.261/2004, konkrētās biļetes nosacījumi.

No kompānijas rīcībā esošās sarakstes redzams: /pers. H/ 2011.gada 28.aprīļa vēstulē apgalvojis, ka pašlaik jūtas ļoti slikti pēc pārciestās gripas izslimošanas, kas izraisījis komplikācijas. Ļoti lūdz, ja tas ir iespējams, atcelt biļeti. Ja nepieciešama precīzāka informācija par slimību vai medicīniskie dokumenti, lūdz kompāniju darīt viņam to zināmu un viņš tos nekavējoties nosūtīs.

/pers. H/ iesniegumā aviokompānijai *airBaltic* norādījis, ka 2011.gada 28.aprīlī viņam kļuvis slikti, stipri sāpējusi galva un zaudējis samaņu, 29.aprīlī no rīta ievietots slimnīcā uz 2 dienām, tāpēc nav varējis nokļūt uz reisu. Iesniegumam pievienots atbilstošs dokuments – Izraksts-epikrīze 04591-2011, SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcas" rēķins par pacienta iemaksu Ls 9,50 apmērā.

Aviokompānija *airBaltic* vēstulē /pers. H/ izteikusi nožēlu par to, ka nav bijusi iespējas īstenot savu plānoto lidojumu un informējusi, ka tiks piešķirts *airBaltic* e-kupons 356 *euro* vērtībā, kuru varēs izmantot turpmākajiem lidojumiem ar *airBaltic* un tas tiks nosūtīts uz e-pastu 5 dienu laikā, kopš šāds piedāvājums tiek pieņemts.

/pers. H/, atsaucoties uz *airBaltic* vēstuli, norādījis, ka pateicas par paveikto darbu un piekrīt *airBaltic* e-kuponam 356 *euro* vērtībā.

2011.gada 18.maijā *airBaltic* nosūtījis /pers. H/ ceļojumu e-kuponu, norādot, ka to var izmantot līdz 2012.gada 18.maijam, lai rezervētu aviobiļetes *airBaltic* mājas lapā, tas ir neizmantotās biļetes vērtības atlīdzinājums.

Līdzīgu informāciju aviokompānija norādījusi arī 2014.gada 7.novembra rakstiskajā paskaidrojumā tiesai (1.sēj.l.l.86-107), papildinot, ka /pers. H/ iesniedzis fiktīvus attaisnojuma dokumentus, kas deva tiesības saņemt e-kuponu lidojuma neizmantošanas gadījumā, lidojums Rīga-Roma-Rīga 2011.gada 4.-7.jūlijā izmantots, iegūstot *airBaltic* uzticēšanos uz fiktīvu dokumentu pamata, tādejādi radot materiālu kaitējumu pārvadātājam.

Saskaņā ar *airBaltic* pasažieru un bagāžas pārvadāšanas noteikumiem, kuriem /pers. H/ piekritis ar pilnvarotās personas starpniecību, ievērojot pārvadātāja cenas noteikšanas un tām piemēroto noteikumu brīvību, pārvadātājs bija tiesīgs neatmaksāt neizmantotās biļetes vērtību 2011.gada 29.aprīļa reisos Rīga-Brisele-Toronto.

No maksājumu uzdevuma kopijas (2.sēj.l.l.31) redzams, ka /pers. M/ 2013.gada 7.oktobrī veicis kaitējuma atlīdzināšanas maksājumu Ls 250,20 apmērā par labu aviokompānijai *airBaltic Corporation* kriminālprocesā Nr.16870001212.

No Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja operatīvo iestāžu nodaļas sniegtās uzziņas (1.sēj.l.l.2-3) redzams, ka operatīvās darbības rezultātā iegūtie sarunu ieraksti un informācijas pārbaudē iegūtie materiāli satur ziņas, kas norāda uz iespējamu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un tiem ir būtiska nozīme jautājuma izlemšanā par kriminālprocesa uzsākšanu.

No Latvijas Republikas Augstākās tiesas uzziņas Kriminālprocesa likuma 127.panta ceturtās daļas kārtībā (2.sēj.l.l.9) redzams, ka akceptēti sevišķā veidā veicamie operatīvās darbības pasākumi attiecībā pret /pers. G/ kriminālprocesā 16870001212: 2011.gada 7.martā akceptēts sevišķā veidā veicamais operatīvās darbības pasākums – operatīvā nepublisku sarunu slepena noklausīšanās pa tālruni nr./tālruņa numurs/ attiecībā pret /pers. G/, pasākums akceptēts līdz 2011.gada 7.maijam; 2011.gada 7.martā akceptēts sevišķā veidā veicamais operatīvās darbības pasākums – operatīvā nepublisku sarunu slepena noklausīšanās attiecībā pret /pers. G/, pasākums akceptēts līdz 2011.gada 7.maijam.

No Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013.gada 27.septembra uzziņas Kriminālprocesa likuma 127.panta ceturtās daļas kārtībā (2.sēj.l.l.11) redzams, ka birojs operatīvās uzskaites lietas ietvaros, pamatojoties uz Operatīvās darbības likuma 7.panta otro daļu, akceptējis Operatīvās darbības likuma 9.panta piektajā daļā paredzēto operatīvās darbības pasākumu:

1. 2011.gada 14.jūnijā pieprasītas ziņas par telefona abonentu Nr./tālruņa numurs/ par laika periodu no 2011.gada 1.marta līdz 14.jūnijam;
2. 2011.gada 17.jūnijā pieprasītas ziņas par telefona abonentu Nr./tālruņa numurs/ par laika periodu no 2011.gada 28.aprīļa līdz 2.maijam;
3. 2011.gada 17.jūnijā pieprasītas ziņas par telefona abonentu Nr./tālruņa numurs/ par laika periodu no 2011.gada 27.aprīļa līdz 3.maijam.

Zemgales apgabaltiesa iepazinās ar 2010.gada 10.decembrī uzsākto operatīvās izstrādes lietu Nr.14210, kuras ietvaros ar Augstākās tiesas priekšsēdētāja īpaši pilnvarotu tiesnešu akceptiem 2011.gada 7.martā tikuši akceptēti operatīvās darbības pasākumi – operatīvā telefonsarunu un nepublisko sarunu noklausīšanās attiecībā uz apsūdzēto /pers. G/.

Saskaņā ar Operatīvās darbības likuma 8.panta trešo daļu un 24.panta pirmo daļu operatīvās darbības pasākumu laikā iegūtā informācija ir valsts noslēpums.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 320.panta 5^1.daļa noteic, ka nolēmumā nav ietverama informācija, kas ir valsts noslēpuma objekts.

Pēc iepazīšanās ar operatīvās izstrādes lietu Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka pret /pers. G/ tikušas veiktas tiesiskas, akceptētas operatīvās darbības un šo darbību rezultātā iegūtie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un attiecināmi uz izskatāmo kriminālprocesu. Lietā nav pieļauti Operatīvās darbības likuma 4.pantā norādīto operatīvās darbības principu pārkāpumi. Apsūdzētais /pers. G/ nav noliedzis ierakstīto sarunu autentiskumu.

Nopratināts kā aizdomās turētais, 2012.gada 14.jūnijā /pers. G/ liecinājis (1.sēj.l.l.216-217), ka 2011.gada aprīlī pie viņa vērsies /pers. H/, kurš stāstījis par bijušu galvas traumu ar izkrišanas (atslēgšanās) epizodi. Uzskatījis, ka personai veicami izmeklējumi, tos lūdzis veikt Neiroloģijas nodaļas vadītāju /pers. M/, pacientu atstājis pie viņa. Rīkojumus nekādā veidā nav devis, izmeklēšanā nav piedalījies, slēdzienus, rekomendācijas nav devis, izrakstus ar jebkādām diagnozēm nav parakstījis. Par slimnieka izrakstīšanu no nodaļas uzzinājis 2011.gada 2.maijā, par to, ka /pers. H/ patvaļīgi atstājis nodaļu, nav zinājis.

/pers. G/ apliecinājis, ka viņam bijis pazīstams pacienta tēvs, kurš dažas dienas iepriekš piezvanījis un stāstījis par dēla veselības problēmām, kas viņu uztrauc, un ka cenšas viņu atturēt no lidošanas.

Pēc 2011.gada 28.aprīlī plkst.11.59 ierakstītā audiofaila (tālruņa nr./tālruņa numurs/ ar /tālruņa numurs/) atskaņošanas /pers. G/ atpazinis, ka sarunā piedalās viņš un /pers. I/. Saruna bijusi par to, ka /pers. I/ dēlam ir problēmas un kaut kur jālido. Viņš no sarunas sapratis tikai to, ka paziņas dēlam ir slikti ar veselību un viņš ir jāizmeklē. Pēc 2011.gada 28.aprīlī ierakstītā audiofaila (saruna kabinetā) atskaņošanas /pers. G/ atzinis, ka sarunājušies viņš, /pers. I/ un /pers. H/. Saruna bijusi par to, ka jauneklim problēmas un jālido projām, bet tas viņu maz interesējis un viņš /pers. H/ paskaidrojis, ka nodaļā jābūt otrā dienā, ka /pers. H/ izmeklējams tikai, atrodoties slimnīcā. Notikusi vienkārša saruna, nav iedziļinājies sarunu biedra teiktajā. /pers. H/ gulējis slimnīcā, aizgājis patvaļīgi no tās un saņēmis izrakstu par slimnīcā pavadīto laiku,

nomaksājot pacienta līdzmaksājumu. /pers. H/ teicis, ka rīt jāstājas slimnīcā un /pers. H/ bijis slimnīcā, viņam noteikti ticis paskaidrots, ka izraksts saņemams, kad izrakstās no slimnīcas. Piekritis pavadīt pacientu pie ārsta un paskaidrot, ka /pers. H/

jāizmeklē. Iespējams, /pers. H/ tēvs solījis atbraukt. /pers. H/ dati bijuši nepieciešami, lai zinātu, ar ko sarunājas. /pers. H/ slimnīcā varējis iestāties tikai nākamajā

dienā ap plkst.10, neatliekamā palīdzība tobrīd nav bijusi nepieciešama.

Pēc audiofaila par tālruņu nr./tālruņa numurs/ un /tālruņa numurs/ sarunu 2011.aprīlī plkst.21.32 atskaņošanas /pers. G/ atpazinis tikai /pers. I/, otru personu nav atpazinis. Pats ikdienā izmantojis mobilā telefona abonenta numuru Nr./tālruņa numurs/.

No /pers. H/ 2011.gada 15.jūnija un 4.augusta paskaidrojumiem (1.sēj.l.l.30-31) redzams, ka viņš apliecinājis darba attiecības ar SIA "Latvijā audzētu dārzeņu loģistika" kopš 2008.gada. 2011.gada 29.-30.aprīlī bijis Jelgavas slimnīcā sakarā ar sliktu veselības stāvokli, kas traucējis lidot uz Kanādu. Bijis pie paziņas /pers. G/, viņš uzklausījis visu par veselības problēmām, ieteicis ārstniecības kursu, nozīmējis uz rentgenu un analīzēm. /pers. H/ ievietots palātā otrā stāvā vienatnē, tur dota sistēma ar fizioloģisko šķīdumu, noņemtas analīzes. Ārstējošā ārsta vārdu neatceras, no rīta 2011.gada 30.aprīlī izrakstījies, 2.maijā saņēmis izrakstu, analīžu rezultātus, apmaksājis par uzturēšanos. Izrakstu 7. vai 8. maijā nosūtījis tūroperatoram, kur bija iegādājies biļeti caur e-pastu, jo vēlējies atgūt naudu par biļeti. Tā vietā atsūtīti kuponi 200 Ls vērtībā, ko varēja izmantot citā laikā līdz gada beigām.

2011.gada 2.maijā, saņemot izrakstu slimnīcā, uzdāvinājis ārstējošam ārstam alkohola pudeli aptuveni Ls 8 vērtībā. 2011.gada 29.aprīlī strādājis no plkst.2 līdz 15 un 2011.gada 30.aprīlī no plkst.10 līdz 16, uzrādot ekspeditora veidlapās citu laiku, lai "uzrādītu normālas stundas".

Nopratināts kā aizdomās turētais 2013.gada 3.septembrī (1.sēj.l.l.170-173), /pers. H/ liecinājis, ka rezervējis biļeti uz Briseli internetā 2011.gadā, izmantojot e-pastu. Tālākais lidojums plānots uz Toronto, kur piedāvāts darbs. Tajā laikā strādājis KS "Baltijas dārzeņi". Veselības stāvokļa dēļ biļete netika izmantota, kas ir attaisnojošs iemesls, lai aviokompānija atgrieztu kompensāciju par neizmantoto biļeti e-kupona veidā. Lai saņemtu e-kuponu, uz *airBaltic* nosūtījis izrakstu no Jelgavas slimnīcas par to, ka laikā, kad plānots lidojums, atradies Jelgavas pilsētas slimnīcā. Neatceras, kad saņēmis e-kuponu par neizmantoto lidojumu uz Toronto, bet to atsūtījusi aviokompānija *airBaltic* uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese/ Vēlāk to izmantojis lidojumam uz Romu ar ģimeni.

Ap izlidošanas laiku uz Toronto ārstējies SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcā", nav lidojis veselības stāvokļa dēļ. Šai slimnīcā vērsies pēc tēva ieteikuma pie viņam pazīstama ārsta, pats /pers. G/ pazinis kā tēva draugu. Slimnīcā ievietots uzreiz pēc ierašanās nodaļā, par fiktīvu dokumentu sagatavošanu par atrašanos slimnīcā sarunas nav bijis. Neatceras, ka kādam SIA "Jelgavas pilsētas slimnīcas" ārstam būtu nodevis kā pateicību alkohola pudeli.

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. G/ liecinājis, ka viņam domes sēdes laikā zvanījis pazīstamais /pers. I/ ar lūgumu izmeklēt viņa dēlu /pers. H/, kurš taisās braukt projām uz Kanādu uz pusgadu strādāt, viņš par to ļoti satraucies, jo puisim esot bijusi kādreiz galvas trauma, pēc kā bijušas sūdzības, proti, galvas sāpes, galvas reiboņi, izkrišanas epizodes, kas varētu liecināt par apslēptu epilepsiju. Viņš bijis ārstējies Valsts Infekciju slimnīcā.

Nav spējis atteikt pazīstamam cilvēkam, nolēmis izmeklēt Jelgavas slimnīcā. Tajā

pašā dienā tēvs ar dēlu atbraukuši, vienojušies nākamā dienā iestāties slimnīcā uz izmeklēšanu. Dienas sākumā aizvedis puisi uz Neiroloģijas nodaļu, nosēdinājis gaitenī, nodaļas vadītājam lūdzis viņu izmeklēt, īsi pateicis, par ko sūdzējies. Ar to līdzdalība beigusies, nav devis nekādus rīkojumus, nav uzstādījis diagnozi, nav sniedzis rekomendācijas, nav zinājis par tālāk notikušo. Pēc nedēļas, privāti jautājot par šo jaunieti, nodaļas vadītājs pastāstījis, ka viņš patvaļīgi aizgājis no nodaļas, līdz ar ko par to vairs nav interesējies, nav zinājis, kādi dokumenti noformēti vai izdoti pacientam. Situāciju vērtējusi arī Veselības inspekcija, kas nav atradusi pārkāpumus apsūdzētā darbībās.

/pers. G/ apliecinājis, ka dakteris /pers. M/ atradies viņa administratīvajā pakļautībā. Apliecinājis, ka audioierakstos fiksētās sarunas notikušas ar /pers. H/ tēvu pa tālruni un kabinetā ar tēvu un dēlu. Uzskata, ka tēva nolūki bijuši rūpes par dēla veselību, pats visu plāpāto klausījies tikai sarunas uzturēšanas dēļ. Pievērsis uzmanību tikai sūdzībām par veselību, piekritis, ka nevar doties ceļā ar veselības problēmām un puisis ir jāizmeklē. Vienojušies par ierašanās laiku, iespējams, piefiksējis personas datus, lai zinātu, ar ko ir darīšana. Pacients uzņemts Uzņemšanas nodaļā vispārējā kārtībā. Uzskata, ka /pers. I/ griezies pie viņa kā pie pazīstama ārsta, nevis kā pie amatpersonas un pats izpildījis savu kā ārsta un cilvēka pienākumu – lūdzis kolēģim izmeklēt pacientu, par tālāko neko nav zinājis.

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. H/ liecinājis, ka slikti juties, sāpējusi galva, tai laikā bija plānojis apskatīt Kanādu. Tuvinieki satraukušies par viņa veselību. Gribējis iet pie ģimenes ārsta, bet tēvs ieteicis savu paziņu Jelgavas slimnīcā, kuru zinājis kā /pers. G/ un tēva hobija biedru. Pie ārsta abi ar tēvu aizbraukuši, izstāstījuši par problēmu. Iespējams, nākamajā dienā iestājies slimnīcā, nodevis analīzes,

ārstēšanās kurss bijis divas dienas, pēc tam saņēmis izziņu. Laiku pavadījis palātā, bet vairākas reizes gājis un braucis projām, pēc divām dienām oficiāli izrakstījies. Jau iepriekš zinājis, ka nelidos, bijuši jau zināmi ārstēšanās pasākumi ar tabletēm, tuvinieki nav gribējuši, lai brauc, nav zinājis, ka biļete nav brīvi maināma, jo pats to nav pircis. Tai

laikā darbā vienojies ar kolēģiem par maiņu, vakarā parakstījis pavadzīmes, atstājis telefonu, pēc tam no aizvietotāja visu saņēmis un nodevis administrācijā. Domā, ka to darījis arī slimnīcas apmeklējuma dienā, bet nosaukt šoferi, ar kuru ir samainījies, nevarēja. Slimnīcā noteikti ir atradies, priekšnieku par to nav informējis, nav domājis, ka ar to būs problēmas.

Uzskata, ka lidsabiedrībai nekādus zaudējumus nav nodarījis, pat vēl piemaksājis par nākamām biļetēm. Uzskata, ka viņam bijis attaisnojošs iemesls neizmantot Kanādas brauciena biļeti, bijušas tiesības apmainīt uz citu reisu.

Iepriekš par mainīšanos darbā nav liecinājis, jo vēl strādājis un baidījies, lai nerodas problēmas darbā par patvarīgu mainīšanos. Veselības dēļ nav varējis lidot un vajadzējis to fiksēt, lai samainītu biļeti. Veselības problēmas izpaudušās iepriekš. Darba nespējas lapu par atrašanos slimnīcā nav formējis, jo viņa darbs bija izpildīts.

No slimnīcas izrakstījies, bet neatceras, kurā dienā, jo braucis vairākas reizes, kad saņēmis izziņu, pats apmaksājis atrašanos slimnīcā. Bez rēķina nekādas materiālas vērtības – naudu nav devis, iedevis ārstam par ārstēšanu, attieksmi un atļauju izbraukt kā

pateicību dāvanu. Neatceras, kādēļ bija jāizbrauc periodiski no slimnīcas, varbūt braucis pie brāļa. Veselības stāvoklis pieļāvis izbraukšanu, ārstējošais ārsts nav iebildis.

Liecinieks/pers. A0/ liecinājis, ka pazinis /pers. H/ kā darbinieku – šoferi-ekspeditoru. Liecinieks 2011.gada aprīlī uzraudzījis autovadītāju darba organizāciju un transportu. /pers. H/ izvadājis preci Latvijā un arī uz kaimiņvalstīm, parasti bijuši vieni un tie paši maršruti. Šoferis braucis viens pats, izņēmuma gadījumos arī otrs. Šoferim iepriekšējā vakarā ticis dots darba uzdevums, brauciena plāns ar klientu sarakstu, pavadzīmes, uz kā pamata tiek saņemta krava. Ja šoferis negaidīti nav varējis braukt, zvanījis lieciniekam un ticis nomainīts.

Liecinieks pieļāvis, ka šoferi varētu būt nomainījušies paši, bet parasti to uzzinājis pēc atgriešanās no reisa, noliedzis, ka par šoferu maiņām varētu būt neuzzinājis vispār. /pers. H/ mainījies salīdzinoši bieži. Darba uzskaites dokumentos, pavadzīmēs ziņas nav mainījis, bet mainījis maršruta dokumentos un apmaksas dokumentācijā.

Katram vadītājam bijis savs darba telefons. Transporta līdzekļi nav bijuši piesaistīti šoferim, atslēgas un dokumentus tie saņēmuši uzņēmumā pirms izbraukšanas. Pavadzīmēs nav bijis iedrukāts šoferis, piegādātāja ailēs tas ierakstīts ar roku līdz izbraukšanai. Par saņemšanu atzīme aizpildījis klients jau galapunktā. Maršrutu var pārbaudīt pēc tahogrāfa ieraksta, mašīnai var sekot ar GPS. Uzņēmuma galvenais uzdevums ir kravas piegāde, nav būtiski, kurš piegādājis. Par īpašiem notikumiem 2011.gada aprīlī neatceras. Par /pers. H/ atbrīvošanos no darba un izbraukšanu uz ārzemēm nekas nav bijis dzirdēts.

Zemgales apgabaltiesa atzīst par formālu un nepamatotu prokurora apelācijas protestā pausto viedokli, ka liecinieka /pers. A0/ liecības nav pieļaujams pierādījums, jo liecinieks ir atradies tiesas sēdē līdz nopratināšanai, līdz ar to atsauce uz šī liecinieka liecībām ir izslēdzama no sprieduma motīvu daļas.

Kriminālprocesa likuma 495.pants noteic, ka liecinieks līdz viņa nopratināšanas sākumam nedrīkst atrasties tiesas sēžu zālē.

No 2015.gada 9.aprīļa Jelgavas tiesas sēdes protokola (2.sēj.l.l.126-130) redzams, ka /pers. A0/ atradies tiesas sēžu zālē tikai tik ilgi, kamēr atklāta tiesas sēde, paziņots tiesas sastāvs, pārbaudītas ieradušās personas, pārrunāts, vai tiek uzturēts iepriekšējās tiesas sēdēs procesa dalībnieku pieteiktais lūgums par liecinieka /pers. Z/ nopratināšanu, tad izteikts lūgums par /pers. A0/ pieaicināšanu un nopratināšanu tiesas sēdē liecinieka statusā, kas ticis apmierināts, un uzreiz pēc tam pārbaudīta /pers. A0/ personība un viņš nopratināts par izskatāmās lietas apstākļiem.

Līdz ar to nav pamata atzīt liecinieka /pers. A0/ sniegtās liecības par nepieļaujamu pierādījumu, jo iepriekšējās tiesas sēdēs viņš nebija piedalījies, un konkrētajā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude vēl nebija uzsākta.

Kriminālprocesa likuma 511.panta otrā daļa noteic, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam, savukārt Kriminālprocesa likuma 512.pants noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām, spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmā daļa noteic, ka pierādīšanas priekšmets ir visu krimināprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kā pierādījumus kriminālprocesā var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Pierādījumi lietā ir iegūti un nostiprināti likumā noteiktā kārtībā un ir pietiekoši, lai lemtu par katra apsūdzētā vainīgumu vai nevainību viņiem celtajā apsūdzībā, un lai

lemtu par katram no viņiem piemērojamo sodu.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka iepriekš minētie pierādījumi ir savstarpēji saistīti, pēctecīgi, tie viens otru apstiprina un tiesai nav pamata tos apšaubīt. Zemgales apgabaltiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. G/ atbalstījis svešas mantas iegūšanu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšanu), kā arī uzkūdījis uz dokumentu viltošanu mantkārīgā nolūkā, tādējādi izdarījis Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, 20.panta trešajā daļā un 275.panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgus nodarījumus, bet apsūdzētais /pers. H/ ieguvis svešu mantu, izmantojot cietušā uzticību un ar viltu (krāpšanu), kā arī izmantojis viltotu dokumentu mantkārīgā nolūkā, izdarot Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā un 275.panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgus nodarījumus.

Liecinieku liecības ir saskanīgas, konsekventas un papildina viena otru, atbilst katra no viņiem informētībai par attiecīgo jautājumu. Paši apsūdzētie apstiprinājuši notikumu faktisko gaitu, daļā par katra no viņiem nodomu, informētību un citiem apstākļiem pasniedzot to sev labvēlīgā rakursā. Apsūdzēto liecības par notikušo Zemgales apgabaltiesa atzīst tās par ticamām tik tālu, cik tās apstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā.

Lietā noskaidrots, ka /pers. H/ ievietošana slimnīcā 2011.gada 29.aprīlī saskaņā ar starp /pers. I/ un /pers. G/ pa telefonu panākto vienošanos un privāto sarunu, kuras konteksts ir nepārprotams, tika realizēta nolūkā iegūt attaisnojumu lidmašīnas biļetes neizmantošanai, lai novērstu materiālus zaudējumus par neizmantoto biļeti. /pers. G/ skaidri un pārliecinoši sniegta informācija, ka /pers. H/ paredzēts lidojums un tas netiks realizēts, tāpēc jāattaisno ar dokumentu no slimnīcas, tad apsvērts, kā to varētu noformēt, ārstēšanās ilgums divas dienas ieteikts kā nepieciešamais minimums droša attaisnojuma dokumenta iegūšanai. Tikusi pārrunāta pat attaisnojuma pieteikšanas aviokompānijai kārtība, lai apdrošinātāji neatklātu melus. Izteikts ierosinājums ārstējošam ārstam par attaisnojuma iegūšanu sagādāt pateicību dāvanas – alkohola pudeles veidā.

Par to, ka faktiski /pers. H/ nav bijis slims, liecina apstāklis, ka viņš turpinājis veikt savus šofera darba pienākumus, pat braucis uz Igauniju, faktiski slimnīcā nav uzturējies un reālu ārstēšanu nav saņēmis. Formāla ierašanās slimnīcā, reģistrēšanās uzņemšanas nodaļā, analīžu nodošana un dokumentu noformēšana vien neliecina par reālu saslimšanu un ārstēšanu slimnīcas nodaļā. Lietā nav arī ziņu, ka /pers. H/ būtu jebkādā veidā un vietā ārstējies pēc šiem notikumiem 2011.gadā, viņš pat nav vairs kontaktējies ar ārstējošo ārstu, kas apliecina, ka mērķis nebija reāla ārstēšanās, bet gan formālas izziņas iegūšana. Arī Veselības inspekcijas atzinumā norādītie detalizētie ārstniecības jautājumi, konstatētie fakti un pārkāpumi pilnībā apliecina iestāšanās slimnīcā formālo raksturu.

Apsūdzētā /pers. H/ darbības un nodoms bija vērsti uz fiktīva attaisnojuma iegūšanu, lai paturētu tiesības uz aviokompānijas sniegto pakalpojumu, līdz ar to nav būtiski, kur viņš uzturējies un vai viņam vispār bija vai nebija sūdzības par veselību, ko varētu risināt savlaicīgi citā veidā un citā vietā atbilstoši to raksturam, taču viņš pats atzinis, ka pie ģimenes ārsta būtu bijis jāiziet pārbaudes un jāgaida rezultāti, bet izziņa bija nepieciešama nekavējoties tieši par izlidošanas datumu. Bez tam apsūdzētā darba vietā nekas nav bijis zināms par viņa plāniem izlidot uz ārvalstīm.

/pers. H/ savlaicīgs (dienu pirms fiktīvās saslimšanas) paziņojums aviokompānijai par neizlidošanu un par to, ka tam būs attaisnojošs dokuments, apliecina, ka viņam bijuši zināmi biļetes iegādes noteikumi, tai skaitā neizmantošanas sekas.

Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 177.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums vērsts pret cietušā materiālām interesēm, savukārt Krimināllikuma 275.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums vērsts pret pārvaldībā noteikto kārtību oficiālās dokumentācijas lietvedības sfērā. Noziedzīgais nodarījums konkrētajā gadījumā ticis vērsts uz iepriekš apmaksāta, bet neizmantota pakalpojuma saņemšanas tiesību saglabāšanu, kas bez veiktajām darbībām tiktu neatgriezeniski zaudētas, šo darbību veikšanai tika panākta daļēji patiesībai atbilstoša, faktiski daļēji nēsta dokumenta iegūšanas noorganizēšana un izmantošana, kas iesniegts adresātam, lai saglabātu materiālu labumu, kas citādi nebūtu pieejams.

Dokuments ir jebkurā veidā un materiālā ierakstīta informācija, ko rada, saņem un uzglabā jebkura Latvijas Republikas valsts pārvaldes institūcija, valsts un pašvaldību iestāde uzņēmums, uzņēmējsabiedrība un uzņēmējsabiedrību apvienība, kā arī sabiedriskā un reliģiskā organizācija vai fiziska persona, dokumenta juridiskais spēks ir dokumenta īpašība, kas nodrošina iespēju izmantot to kādas darbības veikšanai, tiesību īstenošanai un likumīgo interešu aizstāvībai. Mantkārīgs nolūks konstatējams, kad vainīgais darbības veicis, lai gūtu kādu materiālu labumu.

Vērtējot jautājumu par viltota dokumenta izpratni, Latvijas Republikas Augstākā tiesa ir norādījusi, ka neatkarīgi no tā, vai prettiesiskā darbība izpaudusies falsificēta dokumenta izgatavošanā pilnībā vai īstena dokumenta satura izmainīšanā jebkādā veidā, jāuzskata, ka ir notikusi dokumenta patiesīguma izkropļošana. Tas nozīmē, ka ir radīts viltotas dokuments ar visām no tā izrietošajām sekām, un nav nozīmes tam, vai tādu dokumentu nosauc par nepatiesu, nēstenu, neatbilstošu, melīgu, maldinošu vai citādi; noteicošais ir un paliek, ka notikusi dokumenta patiesīguma izkropļošana (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 18.jūnija lēmumu lietā SKK-5/2013).*

Dokumenta viltošanai ir formāls sastāvs, noziedzīgs nodarījums ir pabeigts ar viltota dokumenta izgatavošanas brīdi neatkarīgi no tā, vai persona to ir izmantojusi vai realizējusi.

Savukārt krāpšana ir materiāla sastāva noziedzīgs nodarījums, kas ir pabeigta ar brīdi, kad vainīgais, ar viltu vai ļaunprātīgi izmantojot cietušā uzticību, ieguvis attiecīgu pilnvarojumu (tiesības), kas dod viņam iespēju nelikumīgi saņemt svešu mantu vai citādi ar to rīkoties pēc saviem ieskatiem.

Augstākās tiesas tiesnešu kopsapulces 2009.gada 22.maija lēmuma "Par tiesu praksi lietās par krāpšanu" noteikts, ka vainīgās personas rīcība, kas izpaužas tādu viltotu dokumentu, kas piešķir tiesības vai atbrīvo no pienākumiem, izmantošanā ar nolūku izdarīt krāpšanu, ir patstāvīgs noziedzīgs nodarījums, kas kvalificējams saskaņā ar Krimināllikuma 275.panta otro daļu un kopībā ar Krimināllikuma 177.panta attiecīgo daļu.

No objektīvās puses lietā pārbaudīti pierādījumi un izdarīti secinājumi, kas pietiekami un objektīvi liecina par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļiem, kas pierādīts ar krimināllietā savāktajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

No subjektīvās puses šādas darbības veicamas tikai un vienīgi tīši, ar tiešu nodomu. /pers. H/ nevēlējās izmantot iegādāto pakalpojumu, bija noskaidrojis, ka nepieciešams iesniegt attaisnojošu iemeslu, citu personu saskaņotas rīcības rezultātā ar viltu ieguva formāli derīgu attaisnojuma dokumentu, kas ietvēra daļēji patiesu informāciju, un iesniedza to pakalpojuma devējam, iegūstot un arī ļaunprātīgi izmantojot cietušā uzticēšanos, kas deva iespēju saņemt pakalpojumu visas tā samaksas vērtībā, katrā no etapiem skaidri apzinoties savu darbību sekas un vēloties tieši šādu rezultātu. Savukārt /pers. G/pēc paziņas lūguma ieteica un arī veicināja iespēju iegūt formāli derīgu attaisnojuma dokumentu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 20.panta piekto daļu līdzdalībnieks noziedzīgos nodarījumos saucams pie atbildības saskaņā ar to pašu Krimināllikuma pantu, kas paredz izdarītāja atbildību.

Krimināllikuma 20.panta trešā daļa noteic, ka par uzkūdītāju uzskatāma persona, kas pamudinājusi citu personu izdarīt noziedzīgu nodarījumu.

Krimināllikuma 20.panta ceturtā daļa noteic, ka par atbalstītāju uzskatāma persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai.

Atzīstot, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka /pers. G/ pats būtu ieguvis kādu materiālu labumu no šīm darbībām, tomēr konstatējams, ka noziedzīgi nodarījumi ir veikti mantkārīgā nolūkā un viņš ir atbalstījis un uzkūdījis veikt uz materiāla labuma gūšanu vērstus noziedzīgus nodarījumus.

Līdz ar to pie augstākminētajiem pierādījumiem un to vērtējuma Zemgales apgabaltiesa atzīst par pilnīgi pierādītu apsūdzētā /pers. G/ vainīgumu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, 20.panta trešajā daļā un 275.panta otrajā daļā, kā arī apsūdzētā /pers. H/ vainīgumu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā.

Abu apsūdzēto darbībās ir konstatētas visas noziedzīgu nodarījumu sastāvu pazīmes, kā arī noziedzīgo nodarījumu kvalificējošās pazīmes, viņu katra nodarījums šajā daļā pirmstiesas kriminālprocesā kvalificēts pareizi, tādēļ taisāms notiesājošs spriedums.

Nosakot sodu katram no apsūdzētajiem, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu ņem vērā katra apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) apsūdzētais /pers. G/ izdarījis līdzdalībā divus mazāk smagus noziegumus, apsūdzētais /pers. H/ izdarījis divus mazāk smagus noziegumus. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu apsūdzēto /pers. G/ un /pers. H/ katra atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Vērtējot katra apsūdzētā personību, Zemgales apgabaltiesa ņem vērā sekojošus apstākļus.

Apsūdzētais/pers. G/ agrāk nav tiesāts, narkologa un psihiatra uzskaitē neatrodas, strādā SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca", no kurienes raksturots pozitīvi

(1.sēj.l.l.223).

Apsūdzētais/pers. H/ agrāk nav tiesāts, narkologa un psihiatra uzskaitē neatrodas (1.sēj.l.l.225), apgādībā divi mazgadīgi bērni.

Ņemot vērā augstāk norādītos apstākļus to kopumā, katra apsūdzētā personību, noziedzīgu nodarījumu raksturu, sekas, apsūdzēto attieksmi pret notikušo, katra atbildību ietekmējošus apstākļus, prokurora viedokli, Zemgales apgabaltiesa pievienojas Jelgavas tiesas secinājumam, ka soda mērķu sasniegšanai piemērojams apsūdzībā norādīto Krimināllikuma pantu sankcijās paredzētais naudas sods, un nav pamata maksimālā soda mēra noteikšanai nevienam no apsūdzētajiem, jo /pers. H/ veiktās darbības iniciējis paša tēvs, bet /pers. G/ piesaiste nodarījumiem ir līdzdalības formā un bez materiālas ieinteresētības.

Galīgais sods apsūdzētajiem pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Bez tam kriminālprocesā /pers. G/ tikusi uzrādīta sekojoša apsūdzība pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas: "būdams valsts amatpersona, izdarījis tīšas darbības, kas acīmredzami pārsniedz valsts amatpersonai ar likumu un uzliktu uzdevumu piešķirto tiesību un pilnvaru robežas, radot būtisko kaitējumu valsts varai un pārvaldības kārtībai un ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm, mantkārīgā nolūkā šādos apstākļos: /pers. G/ darbību rezultātā vairākas personas izdarīja vairākus noziedzīgus nodarījumus iepriekš norādītajos apstākļos, kā arī tika apdraudētas citu iedzīvotāju intereses saņemt kvalitatīvu medicīnisko pakalpojumu slimnīcas stacionārā. Tā kā /pers. H/ ārstēšana slimnīcā daļēji tika apmaksāta no valsts un Veselības obligātas apdrošināšanas valsts aģentūra apmaksāja izdevumus LVL 24,32/EUR 34,60 apmērā, izmantojot slimnīcai paredzēto valsts finansējumu tiek liegta iespēja šos līdzekļus izmantot citu peronu ārstēšanā, kā arī radīts materiāls kaitējums cietušajam AS *Air Baltic Corporation* LVL 250,00/ EUR 355,72 apmērā.

Līdz ar to /pers. G/ noziedzīgu darbību rezultātā ir radīts būtisks kaitējums valsts varai un pārvaldības kārtībai un ar likumu aizsargātām personu interesēm."

Zemgales apgabaltiesa pievienojas Jelgavas tiesas atzinumam, ka /pers. G/ tam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas atzīstams par nevainīgu un attaisnojams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu, kas noteic, ka tiesa taisa attaisnojošu spriedumu, ja apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva, sekojošu iemeslu dēļ.

Dienesta pilnvaru pārsniegšana, dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir ar materiālu pamatsastāvu, kam obligāta objektīvās puses pazīme ir darbības vai bezdarbības rezultātā izraisītas kaitīgās sekas – būtiskas valsts varai vai pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas interesēm.

Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka /pers. G/ celtajā apsūdzībā nav norādīts, kāds tieši būtisks kaitējums valsts varai un pārvaldības kārtībai un ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm ir ticis nodarīts.

Kā pamatoti norādīts Jelgavas tiesas spriedumā, tiesas rīcībā nav ziņu, ka tādēļ vien, ka /pers. H/ uz dažām dienām bijis ierakstīts Jelgavas pilsētas slimnīcas pacientu sarakstā, citām slimām personām būtu tikusi liegta iespēja saņemt pienācīgu un nepieciešamu medicīnisku aprūpi vai radītas jebkādas citas neērtības. Nekas nav zināms par veselības apdrošināšanas izmaksu piedziņas vēršanu pret /pers. H/. Ir noskaidrots, ka aviokompānijai AS *Air Baltic Corporation* radušies zaudējumi ir atlīdzināti no citas personas un tie ir bijuši cēloniskā sakarā ar līdzapsūdzētā /pers. H/ darbībām.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojuma krimināllietās pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas, 318.panta otrās daļas un 319.panta otrās daļas secinājumu 6.punktā, izlemjot jautājumu par būtiska kaitējuma esamību, jāņem vērā, ka kaitējums atbilstoši likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta pirmajā daļā noteiktajam atzīstams par būtisku, ja noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīts gan ievērojams mantiskais zaudējums, kas pārsniedz piecu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, gan apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātas intereses; ja nodarīts ievērojams mantisks zaudējums, būtiska kaitējuma konstatēšanai nepieciešams konstatēt arī citu ar likumu aizsargātu interešu apdraudējumu; bez tam būtisku kaitējumu veido tikai citu ar likumu aizsargātu interešu ievērojams apdraudējums, kad radīto kaitējumu nav pieņemts vērtēt naudas izteiksmē.

Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta otrajā daļā noteikts, ka par ievērojamu mantisko zaudējumu atzīstams mantiskais zaudējums, kas nodarījuma izdarīšanas brīdī pārsniedz piecu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu. Atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktam (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā minimālā mēnešalga bija noteikta Ls 200 (284,57 *euro*) apmērā, līdz ar to par ievērojamu mantisku zaudējumu būtu atzīstams, ja mantiskā zaudējuma apmērs pārsniegtu Ls 1000 (1422,87 *euro*).

Līdz ar to secināms, ka šajā kriminālprocesā nodarīto mantisko zaudējumu nav pamata atzīt par ievērojamu vai lielu, jo mantisks zaudējums lielā apmērā saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantā noteikto konstatējams, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nozieguma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tajā laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu.

Ar mantkārīgu nolūku krimināltiesībās saprotama personas vēlme noziedzīga nodarījuma rezultātā iegūt jebkāda veida nepienākošos materiālu vai citāda rakstura labumu sev vai citām personām, taču apsūdzībā jābūt precīzai norādei uz tiem apstākļiem, kas apliecina mantkārīgā nolūka esamību, kā arī jākonstatē, ka, izdarot Krimināllikuma 317.pantā paredzēto noziegumu, ar to radīts būtisks kaitējums likumā norādītajām interesēm, un šāds secinājums jāpamato ar pierādījumiem.

Jelgavas tiesa pamatoti atsaukusies arī uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2002.-2003.gada Tiesu prakses apkopojuma krimināllietās par valsts amatpersonu un uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai organizāciju atbildīgo darbinieku izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem paustajām atziņām par amatpersonu izdarītu noziedzīgu nodarījumu sastāva pazīmi, ka šīs kategorijas krimināllietās kritērijs, kas norobežo noziedzīgo nodarījumu no disciplināratbildības, ir kaitīgas sekas – būtisks kaitējums, ko radījusi prettiesiskā darbība (vai bezdarbība), un viens no nozīmīgākajiem ir jautājums par tā konstatēšanu, izvērtēšanu un motivāciju (...). Apsūdzībā jābūt norādītam, kāds konkrēti kaitējums ir nodarīts un kāpēc tas ir vērtējams kā būtisks krimināltiesiskā izpratnē. Nebūtu pieļaujami, ka apsūdzībā tiek ietvertas tikai tādas vispārējas norādes kā

„valsts varai", „pārvaldības kārtībai", „ar likumu aizsargātām personas tiesībām un
interesēm", nenorādot, kādu tieši ietekmi aizskārums ir atstājis uz valsts varu, pārvaldības
kārtību."

Apelācijas instances tiesa, tāpat kā Jelgavas tiesa konstatē, ka apsūdzībā nav norādītas tādas apsūdzētā /pers. G/ darbības, kas būtu radījušas būtisku kaitējumu, tādas nekonstatē arī tiesa.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.pantu neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums. Visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, līdz ar to /pers. G/ pamatoti un likumīgi attaisnots tam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas.

Krimināllietā cietušā AS *AirBaltic Corporation* pieteiktā kaitējuma kompensācija Ls 250,20 (356 *euro*) apmērā nav tikusi uzurēta. Pirmās instances tiesas sēdē cietušā pārstāvis paskaidrojis, ka saņemts maksājums Ls 250,20 apmērā, līdz ar to atlīdzināts kompānijai radītais materiālais kaitējums par nepamatoti kā kompensāciju piešķirto dāvanu karti e-kuponu pasažierim /pers. H/ (2.sēj.l.l.30-32,53).

Vērtējot aizstāvības apelācijas instances tiesā pausto viedokli, ka kriminālprocesā nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, Zemgales apgabaltiesa konstatē sekojošo.

No Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmās daļas izriet, ka katra kriminālprocesa pabeigšanai sapratīgā termiņā ir individuāls raksturs. Likumā norādīts, kas jāievēro, nosakot, vai attiecībā uz konkrēto kriminālprocesu ir ievērots saprātīgs termiņš, tas ir, vai kriminālprocess pabeigts bez neattaisnotas novilcināšanas. Jāņem vērā lietas apjoms, juridiskā sarežģītība, procesuālo darbību daudzums, procesā iesaistīto personu attieksme pret pienākumu pildīšanu un citi objektīvie apstākļi.

Kriminālprocess ierosināts 2012.gada 24.maijā (1.sēj.l.l.1), tas ir, gadu pēc notikuma, taču līdz tam notikusi operatīvo darbību gaitā noskaidroto faktu pārbaude un apkopošana.

Krimināllieta nodota tiesai 2013.gada 11.oktobrī (2.sēj.l.l.42-44). Krimināllietas iztiesāšana Jelgavas tiesā noritējusi raiti, ievērojot iespējas nodrošināt visu procesa dalībnieku klātbūtni, ko vairākkārt ietekmējušas procesa dalībnieku saslimšanas, aizņemtība, papildus liecinieka pieteikšana un gaidīšana uz viņa ierašanos, tad liecinieka atsaukšana un jauna liecinieka pieprasīšana. Apstāklis, ka apsūdzētajiem inkriminētās noziedzīgās darbības pabeigtas 2011.gadā, pats par sevi vien nenorāda uz saprātīga termiņa pārkāpumu, ievērojot lietas apjomu, juridisko sarežģītību un tajā veikto procesuālo darbību daudzumu.

Līdz ar to Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka kriminālprocesā nav pamata secināt, ka būtu pārkāptas kādas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā

termiņā, jo nav konstatējams, ka lietā būtu notikusi vilcināšanās pirmstiesas procesā vai lietas iztiesāšanas laikā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu, Zemgales apgabaltiesa
nosprieda:

Atcelt Jelgavas tiesas 2016.gada 14.jūnija spriedumu.

/pers. G/ atzīt par nevainīgu un attaisnot celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317.panta otrās daļas.
/pers. G/ atzīt par vainīgu un sodīt:
pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 177.panta pirmās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 3700 *euro* apmērā;
pēc Krimināllikuma 20.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 3700 *euro* apmērā.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. G/ noteikt, daļēji saskaitot noteiktos sodus, naudas sodu 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 5550 *euro* apmērā.

/pers. H/ atzīt par vainīgu un sodīt:
pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 3700 *euro* apmērā;
pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas ar naudas sodu 10 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 3700 *euro* apmērā.
Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. H/ noteikt, daļēji saskaitot noteiktos sodus, naudas sodu 15 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, tas ir, 5550 *euro* apmērā.

Lietiskos pierādījumus – 2 kompaktdiskus ar audioierakstiem atstāt krimināllietā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.
Pilns spriedums pieejams no 2017.gada 15.maija.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skrauple

Tiesneši J.Siliņš

R.Rinčs